

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-35259/2021-510/100
MD/35259/2021/510

Vyřizuje/Útvar/Telefon

510/+420 2251 31263

Datum

Praha

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

SPOLEČNÉ ROZHODNUTÍ

O rozkladu pana Milana Tomečka, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov; rozkladu pana Ing. Jaroslava Horáka, bytem Náves 33, 750 02 Přerov; rozkladu pana Pavla Horáka, bytem Náves 56, 750 02 Přerov; rozkladu spolku Krajina Dluhonice, IČO: 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov V – Dluhonice; rozkladu spolku Voda z Tetčic, IČO 22678956, se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice; a rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, proti rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. července 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, kterým ministerstvo jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 13/1997 Sb.“), na základě žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 56, 145 05 Praha 4, zastoupeného společností Dopravoprojekt Brno, a.s., IČO: 46347488, se sídlem Kounicova 13, 602 00 Brno, povolilo podle § 115 stavebního zákona stavbu „**Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov**“ v rozsahu uvedených 53 stavebních objektů, v řízení vedeném rovněž v působnosti zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 416/2009 Sb.“),

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

- I. **„Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. července 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, se podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti mění tak, že:**

Ve výrokové části v bodě 19) původní text, který zní: „Stavebník zajistí taková opatření, aby v rámci realizace stavby bylo v maximální možné míře eliminováno znečištění ovzduší. Jedná se zejména o zamezení šíření sekundární prašnosti z provozu mobilních zdrojů a stavebních mechanismů do okolí a také šíření prašnosti související s přesunem sypkých materiálů.“, **se nahrazuje novým textem následujícího znění:** „Stavebník zajistí taková

opatření, aby v rámci realizace stavby bylo v maximální možné míře eliminováno znečištění ovzduší. Jedná se zejména o zamezení šíření sekundární prašnosti z provozu mobilních zdrojů a stavebních mechanismů do okolí a také šíření prašnosti související s přesunem sypkých materiálů. Stavebník zajistí odpovídající opatření k nápravě s ohledem na jejich povahu pokud možno v co možná nejkratší době, nejpozději do 7 pracovních dnů od oznámení veřejností či ze strany samosprávy."

Ve výrokové části v bodě 29) za text: „Stavebník zajistí splnění požadavků závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, č.j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016, ve znění závazného stanoviska k žádosti o potvrzení či změnu závazného stanoviska, vydaného Ministrem životního prostředí, č.j. MZP/2020/430/981 ze dne 30. 12. 2020 (citace kurzívou):" **se doplňují další podmínky, jejichž text zní:**

„Opatření pro fázi přípravy

- Na základě výsledků hlukové studie a konzultace s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovit objekty, u nichž by mohlo dojít k navýšení hlukové zátěže na úroveň, která by mohla způsobit poškození zdraví nebo narušit pobytovou pohodu (dle hodnocení vlivů na veřejné zdraví, RNDr. Bohumil Pokorný, CSc., 11/2016), a u těchto objektů provést měření hluku před zahájením výstavby. Plán měření hlukové zátěže včetně specifikace všech referenčních bodů (adresa, č. p., p. č., včetně vzdálenosti od komunikace a způsobu využití objektu) a odsouhlasený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví předložit k žádosti o stavební povolení. Do měřených míst zahrnout i místa riziková z hlediska akumulace hlukové zátěže z jiných zdrojů, zejména z provozu na železnici.

- V projektu SO 209 (Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc – Přerov) provést taková opatření, aby nedocházelo k nežádoucímu šíření hluku (např. uzavření zrcadla mostu, použití málo hlučných dilatačních závěrů mostní konstrukce pro snížení hluku konstrukcí mostu).

- Na základě vyhodnocení objektů v blízkosti tělesa dálnice z hlediska možného působení vibrací (dle geotechnického průzkumu, GeoTec-GS, a.s., 02/2016) navrhnout způsob kontroly vlivu vibrací ze stavebních prací a provozu záměru na tyto objekty z následným návrhem nápravy případně zjištěného nevyhovujícího stavu.

- Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku průchodu záměru vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek dle plánu monitoringu, tzn. monitoring zahájit ještě před započatím výstavby záměru. Při monitoringu zajistit také sledování vlivu agresivity prostředí v lokalitě estakády v km 83,150 až 83,300 (průchod územím skládky zelené skalice) a tento monitoring koordinovat s již existující provozovanou monitorovací soustavou podzemních vod v území. Výsledky monitoringu včetně vyhodnocení případných změn předkládat příslušnému vodoprávnímu úřadu min. 1 x za 6 měsíců.

- Dodržet navržené řešení mostního objektu v oblasti průchodu územím skládky zelené skalice (km cca 83,150 až 83,300) s ohledem na specifika dané lokality (stávající síť monitorovacích vrtů, stávající milánská stěna, agresivita prostředí pro zakládání staveb).

- V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 provést před zahájením stavby měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM₁₀u PM_{2,5}u Nox, benzo(a)pyren). Měření provádět tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění.

- Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.

- Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvarter řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.

Opatření pro fázi výstavby a provozu".

Ve výrokové části v bodě 32) v podmínce uvedené pod písmenem f) původní text, který zní: „V souladu s ustanovením Programu zlepšování kvality ovzduší, zóna střední Morava - CZ07, část E.4, bod BD3 Omezování prašnosti ze stavební činnosti, budou činněna opatření k omezení prašnosti.“, se nahrazuje novým textem následujícího znění: „V souladu s ustanovením PROGRAMU ZLEPŠOVÁNÍ KVALITY OVZDUŠÍ ZÓNA STŘEDNÍ MORAVA - CZ07, část E.4, bod BD3 Omezování prašnosti ze stavební činnosti, budou činněna opatření k omezení prašnosti. Mezi možná opatření pro omezení prašnosti emisí ze stavební a obdobné činnosti patří např. maximální izolace stavby od okolní zástavby, transport stavební suť v potrubích, případně vhodná forma zvlhčování potenciálních zdrojů prašnosti, omývání vozidel před výjezdem ze staveniště a zakrývání prašného nákladu plachtou při převozu.“.

Ve výrokové části v bodě 35) v podmínce uvedené pod písmenem b) původní text, který zní: „Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu.“, se nahrazuje novým textem následujícího znění: „Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu do 30 dní po jejich vypracování.“.

Ve výrokové části v bodě 35) se pod písmenem c) doplňuje další podmínka, jejíž text zní: „Vydávaná rozhodnutí v dané věci požaduje Ministerstvo zdravotnictví předložit.“.

Ve výrokové části v bodě 36) se pod písmeny c) a d) doplňují další podmínky, jejichž text zní:

„c) Nové vodovodní potrubí a ostatní výrobky, které budou v přímém styku s pitnou vodou, musí vyhovovat ustanovení § 5 odst. 11 zákona č. 258/2000 Sb. a § 3 odst. 1 vyhlášky č. 409/2005 Sb., což bude stavebníkem doloženo do doby podání žádosti o vydání závazného stanoviska KHS ke kolaudačnímu souhlasu.“.

d) Protokol s výsledkem rozboru vzorku pitné vody, odebraného z nově vybudovaných přeložek vodovodů, prokazující soulad s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. a § 3 odst. 1 a 4 odst. 1, 2 písm. a) vyhlášky č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů, což bude stavebníkem doloženo do doby podání žádosti o vydání závazného stanoviska ke kolaudačnímu souhlasu.“.

Ve výrokové části v bodě 37) se pod písmenem c) doplňuje další podmínka, jejíž text zní:

„Dopravní značení a dopravní zařízení bude umístěno v souladu se stanovením místní, resp. přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, v této souvislosti sdělujeme k návrhu místní úpravy provozu tyto předběžné připomínky (které nenahrazují písemné vyjádření Ministerstva vnitra podle § 124 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.):“

Obecně:

- podél násypů o výšce nad 3 m se sklonem 1:1,5 a strmějším je třeba umístit svodidla o úrovni zadržení odpovídající řádku 10 tabulky 7 TP 114,

MÚK Přerov – sever:

- na větví 104-V1 doporučujeme prodloužit zkrácené vodící tabule z km 0,410 až do 0,460
- na větví 104-V7 doporučujeme umístit zkrácené vodící tabule v úseku km 0,13 – 0,200
- po levé straně větve 104-V5 doporučujeme zvážít ukončení svodidel už v km 0,320 (při vyjetí vozidla z vozovky by osádce nemělo hrozit nebezpečí)
- dopravní značky č. IP 18b navržené na větví 104-V6 doporučujeme posunout z km 0,880 do km 0,870 (dodržení předepsané vzdálenosti alespoň 30 m ke značce č. P4)

Orientační dopravní značení:

- vyjma značek, kde jsou cíle Brno a Zlín uvedeny v jednom řádku, uvést cíl Uherské Hradiště nad cílem Zlín (ve směru na Zlín se z trasy dálnice D55 odbočuje dříve)

- nejpozději ve stupni PDPS zpracovat návrh orientačního dopravního značení pro výhledový stav značení na MÚK Přerov – sever pro zprovoznění dálnice D55 a připojení silnice II/150 (pro co nejjednodušší výměnu dopravních značek umístěných na portálech – týká se značek č. 055-07, D01-28223, D01-28224, D01-28215, D01-28216, D01-28217, D01-28218 a D01-28219, kde by měl být ve výhledovém stavu doplněn cíl Rokytnice).“.

Ve výrokové části v bodě 38) se pod písmeny j) a k) doplňují další podmínky, jejichž text zní:

„j) Stavba bude provedena podle projektové dokumentace předložené Drážnímu úřadu. Případné změny této dokumentace je stavebník povinen projednat s Drážním úřadem.

k) Stavební povolení pro objekty, které jsou stavbou dráhy, bude vydávat Drážní úřad jako příslušný stavební úřad dle §7 odst. 1 zákona.“.

Ve výrokové části v bodě 39) v podmínce uvedené pod písmenem a) původní text, který zní: „Pokud bude nutné v rámci stavby provádět potřebné práce i z vodní hladiny, musí mít všechna použitá plavidla podléhající evidenci platné lodní doklady a být obsluhována způsobilými posádkami.“, **se nahrazuje novým textem následujícího znění:** „Pokud bude nutné v rámci stavby provádět potřebné práce i z vodní hladiny, musí mít všechna použitá plavidla podléhající evidenci platné lodní doklady a být obsluhována způsobilými posádkami, přičemž během stavebních prací nesmí docházet k nadměrnému znečišťování vody a musí být zajištěna bezpečnost všech osob.“.

Ve výrokové části v bodě 39) v podmínce uvedené pod písmenem b) původní text, který zní: „V případě, že pro zajištění stavby vznikne i jen dočasná překážka v plavbě, musí být její technické provedení, označení plavebními znaky a zajištění bezpečnosti plavby projednáno v předstihu se státní plavební správou.“, **se nahrazuje novým textem následujícího znění:** „V případě, že pro zajištění stavby vznikne i jen dočasná překážka v plavbě, musí být její technické provedení, označení plavebními znaky a zajištění bezpečnosti plavby projednáno v předstihu se státní plavební správou, a to nejpozději 30 dní před zahájením stavebních prací z vodní hladiny.“.

Ve výrokové části se jako bod 41) doplňuje další podmínka, jejíž text zní:

„Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2 krát ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.

Z hlediska relevance hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodloužení zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“.

II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“

Odůvodnění:

Ministerstvu dopravy bylo doručeno celkem sedm rozkladů, které podali účastníci stavebního řízení, pan Milan Tomeček, Ing. Jaroslav Horák, pan Pavel Horák, paní Mgr. Jarmila Pfeilerová a spolky Krajina Dluhonice, Voda z Tetčic, Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, proti rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne ze dne 30. července 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 (dále též „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadené rozhodnutí ministerstva vydal odbor infrastruktury a územního plánu Ministerstva dopravy (dále též „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“) jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 stavebního zákona a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., kdy podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povolil stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ v rozsahu následujících stavebních objektů (dále též „předmětná stavba“): SO 101 Dálnice D1 km 75,300 – 85,400; SO 102 MÚK Říkovice; SO 103 MÚK Přerov – západ; SO 104 MÚK Přerov – sever; SO 156 Příjezd k ZUN č. 1 v km 76,000 vpravo; SO 160 Příjezd k ZUN č. 7 v km 81,200 vpravo; SO 161 Příjezd k ZUN č. 8 v km 81,800 vpravo; SO 193 Portály dopravního značení dálnice; SO 201 Most v km 76,210 přes žel. trať Břeclav – Přerov a přes silnici II/55; SO 202 Inundační most v pravobřežní inundaci Moštěnky; SO 203 Most v km 77,185 přes Moštěnku; SO 204 Most v km 78,304 přes Mlýnský náhon; SO 205 Most v km 78,626 přes Svodnici; SO 206 Most v km 79,052 přes silnici II/436; SO 207 Most přes žel. trať Brno – Přerov v km 79,444; SO 208 Estakáda v km 82,156 přes silnici II/434 a inundační území; SO 209 Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc – Přerov; SO 210 Most v km 80,820 přes silnici II/436; SO 211 Most na větví 1 přes dálnici; SO 212 Most na větví 2 přes dálnici; SO 213 Nadjezd větve 10 nad větví 8; SO 250 Opěrná zeď větve 2 MÚK Přerov-sever; SO 251 Opěrné zdi pro kabely VN vlevo km 82,450 – 82,600; SO 252 Opěrná zeď větve 3 MÚK Přerov-sever; SO 301 Dešťová kanalizace km 75,66 – 76,10; SO 302 Dešťová kanalizace km 76,10 – 77,15; SO 303 Dešťová kanalizace km 77,15 – 78,33; SO 304 Dešťová kanalizace km 78,33 – 78,63; SO 305 Dešťová kanalizace km 78,63 – 79,07; SO 306 Dešťová kanalizace km 78,70 – 79,41; SO 307 Dešťová kanalizace km 79,41 – 81,60; SO 308 Dešťová kanalizace km 81,60 – 82,23; SO 309 Hlavní sběrač „A“ v km 81,74 – 82,8; SO 310 Dešťová kanalizace km 82,23 – 83,63; SO 311 Dešťová kanalizace km 83,60 – 85,40; SO 312 Dešťová kanalizace z RN 14; SO 313 Dešťová kanalizace MÚK Přerov – sever (část západ); SO 314 Odvodnění SO 210; SO 316 Dešťová kanalizace MÚK Přerov- sever; část východ; SO 325 Ochranné hráze v km 80,500 – 81,450; SO 331 Záchytná usazovací nádrž č. 1 v km 76,0; SO 332 Záchytná usazovací nádrž č. 2 v km 77,1; SO 333 Záchytná usazovací nádrž č. 3 v km 77,4; SO 334 Záchytná usazovací nádrž č. 4 v km 78,57; SO 335 Záchytná usazovací nádrž č. 5 v km 78,67; SO 338 Záchytná usazovací nádrž č. 8 v km 81,7; SO 340 Záchytná usazovací nádrž č. 10 v km 82,57; SO 391 Čerpací stanice v km 81,15; SO 392 Čerpací stanice SO 210; SO 701 Protihluková stěna km 79,200 – 80,300 vpravo; SO 702 Protihluková stěna km 82,693 – 84,200 vlevo; SO 703 Protihluková stěna km 84,600 – 85,175 vpravo; SO 704 Protihluková stěna v prostoru MÚK Přerov – sever, část 1.

Rozklady účastníků proti rozhodnutí ministerstva jsou přípustné ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí ministerstva bylo formou veřejné vyhlášky vyvěšeno na úřední desce ministerstva dne 4. srpna 2021 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy. Rozklady byly podány v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 19. srpna 2021, kdy bylo rozhodnutí ministerstva oznámeno účastníkům řízení veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu, tj. patnáctým dnem po vyvěšení, kdy se písemnost považuje za doručenou, přičemž poslední den lhůty pro podání rozkladu připadl na pátek 3. září 2021.

Vzhledem k tomu, že rozklady spolků Voda z Tetčic, Krajina Dluhonice, Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, pana Ing. Jaroslava Horáka a pana Pavla Horáka byly podány jako „blanketní“, tj. neobsahovaly všechny náležitosti stanovené zákonem, ministerstvo vyzvalo podatele rozkladů v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podání a stanovilo jim k tomu přiměřenou lhůtu. Tito účastníci následně rozklady doplnili o odůvodnění a rozkladové námítky – Voda z Tetčic podáním ze dne 14. září 2021, Krajina Dluhonice podáním ze dne 27. září 2021, Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu podáním ze dne 24. září 2021, pan Ing. Jaroslav Horák podáním ze dne 20. září 2021 a pan Pavel Horák podáním ze dne 14. září 2021.

Ministerstvo poté v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu vyrozumělo o podaných rozkladech ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. K podaným rozkladům se vyjádřil pouze zástupce stavebníka s tím, aby odvolací orgán podané rozklady zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil.

Odborný útvar ministerstva – odbor infrastruktury a územního plánu, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, neshledal důvody pro uplatnění autoremedury podle § 87 správního řádu, proto ve smyslu § 88, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předložil rozklady se spisovým materiálem a svým stanoviskem poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi – vnitřním dopisem ze dne 11. listopadu 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/82.

Rozkladová komise přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Ministerstvo dopravy jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic obdrželo dne 28. srpna 2020 žádost stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, zastoupeného společností Dopravoprojekt Brno, a.s., o povolení stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ v rozsahu v žádosti uvedených stavebních objektů.

Speciální stavební úřad následně zjistil, že vlastníci pozemků p. č. 1084/3 v k. ú. Dluhonice a p. č. 7108/180 v k. ú. Přerov, na nichž má být uskutečněna stavba, jsou neznámí (na listu vlastnickém uvedeni bez identifikátoru) nebo zemřeli a doposud není dokončeno dědické řízení. Speciální stavební úřad zahájil činnosti vedoucí ke zjištění osob. Jelikož pravomocné rozhodnutí o předběžné otázce, k jejímuž řešení není správní orgán příslušný, bylo zásadní pro stanovení okruhu účastníků řízení pro rozhodnutí ve věci, přerušil speciální stavební úřad stavební řízení svým usnesením ze dne 13. října 2020, č. j. 766/2020-910-IPK/3. Poté usnesením ze dne 16. dubna 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/13, stanovil opatrovníka účastníkům řízení, kteří byli osobami neznámými.

Po doplnění podkladů stavebníkem, který svou žádost zúžil o sedm stavebních objektů, ministerstvo veřejnou vyhláškou ze dne 18. května 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/15, oznámilo ostatním účastníkům řízení, dotčeným orgánům a dotčeným obcím zahájení stavebního řízení a vyzvalo je o termínu ústního jednání dne 22. června 2021, přičemž byli informováni o tom, že řízení je vedeno rovněž dle zákona č. 416/2009 Sb., a o tom, že účastníci řízení mohou své námítky, popřípadě důkazy ke stavbě uplatnit nejpozději v průběhu ústního jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto, a ve stejné lhůtě sdělí své stanoviska dotčené orgány.

Spolu s oznámením o zahájení stavebního řízení speciální stavební úřad zveřejnil i informace dle § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 100/2001 Sb.“), a to veřejnou vyhláškou ze dne 28. května 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/20.

Na základě oznámení se k účastenství ve stavebním řízení jako dotčená veřejnost přihlásily a podaly námítky spolky Voda z Tetčic, Krajina Dluhonice a Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ústní jednání se konalo dne 22. června 2021 a v jeho průběhu spolek Krajina Dluhonice uplatnil další námítky.

Ministerstvo vydalo dne 30. července 2021 rozhodnutí – stavební povolení, č. j. 766/2020-910-IPK/54, jímž podle § 115 stavebního zákona povolilo předmětnou stavbu dálnice „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ v rozsahu uvedených 53 stavebních objektů. Rozhodnutí ministerstva bylo vydáno formou veřejné vyhlášky, vyvěšené na úřední desce ministerstva dne 4. srpna 2021 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

Proti stavebnímu povolení podali rozklady pan Milan Tomeček, pan Ing. Jaroslav Horák, pan Pavel Horák, paní Mgr. Jarmila Pfeilerová, a jako zástupci dotčené veřejnosti spolky Krajina Dluhonice, Voda z Tetčic a Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Spolky napadají rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu, navrhuje jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání.

V rozkladech žádají, kromě jiného, též o přezkum závazných stanovisek dotčených orgánů, které byly podkladem stavebního povolení.

Jelikož rozklady spolků směřují rovněž proti obsahu závazných stanovisek, která byla podkladem rozhodnutí, ministr dopravy jako odvolací správní orgán požádal nejprve ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek.

Ministr dopravy k tomuto poté obdržel následující dokumenty: závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 8. prosince 2021, č. j. MD-36971/2021-130/2; vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 10. prosince 2021, č. j. MZP/2021/570/17051705, (k evidenci chráněných ložiskových území); závazné stanovisko Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany ze dne 16. prosince 2021, č. j. MO 381286/2021-1150; závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru civilního letectví, ze dne 20. prosince 2021, č. j. MD-36702/2021-220/2; závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 27. prosince 2021, č. j. MV-196807-3/SO-2021; rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územně a stavebně správního, ze dne 31. prosince 2021, č. j. MMR-103963/2021-83; závazné stanovisko – souhlas pro povolení stavby Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022; závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. prosince 2021, č. j. KUOK 123718/2021; závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 11. ledna 2021, č. j. KUOK 122377/2021; závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 25. ledna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-5/OVZ; závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru vodní dopravy, ze dne 28. ledna 2022, č. j. MD-36907/2021-230/4; usnesení Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 6. ledna 2022, č. j. MV-196894-4/PO-PRE-2022; sdělení generálního ředitele Hasičského záchranného sboru ČR ze dne 1. února 2022, č. j. MV-26012-3/PO-OVL-2022; závazné stanovisko ministra zdravotnictví ze dne 22. února 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL; závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 2. května 2022, č. j. MZP/2022/430/22 (k stanoviskům EIA); závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 11. ledna 2021, č. j. KUOK 126579/2021 (změna koordinovaného ZS MM Přerova); vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 17. května 2022, č. j. MZP/2022/570/738, (ke koordinovaným ZS KÚ Olomouckého kraje z 27. března 2017, z 29. dubna 2021 a stanovisku KÚ Olomouckého kraje Natura 2000); závazné stanovisko ministryně životního prostředí z 16. května 2022, č. j. MZP/2021/430/1096, (k souhlasu s odnětím ze ZPF); závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 20. května 2022, č. j. MD-16532/2022-930/2 (ke koordinovaným ZS KÚ Olomouckého kraje z 27. března 2017 a z 29. dubna 2021); vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 27. května 2022, č. j. KUOK 57245/2022, dle § 156 správního řádu ke stanovisku Natura 2000; vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 1. června 2022, č. j. KUOK 58328/2022, dle § 156 správního řádu ke koordinovanému závaznému stanovisku KÚ Olomouckého kraje ze dne 27. března 2017; vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 1. června 2022, č. j. KUOK 58362/2022, dle § 156 správního řádu ke koordinovanému závaznému stanovisku KÚ Olomouckého kraje ze dne 29. dubna 2021; závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 23. června 2022, č. j. MZE-35323/2022-15111 (ke koordinovaným ZS KÚ Olomouckého kraje z 27. března 2017 a z 29. dubna 2021); vyjádření Ministerstva zemědělství, odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 28. června 2022, č. j. MZE-40364/2022-16231 (ke koordinovaným ZS KÚ Olomouckého kraje z 27. března 2017 a z 29. dubna 2021).

Ministr dopravy následně veřejnou vyhláškou ze dne 30. června 2022, č. j. MD-35259/2021-510/51, ve věci „Oznámení o doplnění podkladů pro vydání společného rozhodnutí o rozkladech, stanovení lhůty pro vyjádření k podkladům“ vyzval účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyzval k možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 30. června 2022

a zveřejněna též spolu s těmito podklady způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

K doplněným podkladům se ve stanovené lhůtě vyjádřily spolky Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Krajina Dluhonice a Voda z Tetčic. Vzhledem k tomu, že v rámci svých vyjádření uplatnily tyto spolky především námitky a výhrady, které směřovaly vůči stanoviskům některých nadřízených dotčených orgánů, kdy žádaly, aby odvolací orgán zajistil nový přezkum závazných stanovisek, postoupil ministr dopravy tyto námitky příslušným nadřízeným dotčeným orgánům, aby se k nim vyjádřily z hlediska své kompetence. Současně dle § 149 odst. 7 správního řádu požádal Ministerstvo pro místní rozvoj o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska – souhlasu pro povolení stavby Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, jež bylo rovněž napadeno spolky Krajina Dluhonice a Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ministerstvo dopravy k tomu poté obdrželo: závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územně a stavebně správního, ze dne 9. září 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, jímž bylo potvrzeno závazné stanovisko – souhlas pro povolení stavby Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022; vyjádření Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 31. srpna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-7/OVZ, jímž neshledalo podnět k přezkumu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje důvodným; závazné stanovisko ministra vnitra, ze dne 4. října 2022, č. j. MV-146437-5/SO-2022, jímž opětovně potvrdil závazná stanoviska Ministerstva vnitra; sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 2. září 2022, č. j. KUOK 86350/2022, k námitkám účastníků; vyjádření Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 11. října 2022, č. j. MV-146292-7/PO-OVL-2022, k námitkám účastníků; vyjádření Ministerstva životního prostředí, Sekce státní správy, ze dne 12. října 2022, č. j. MZP/2022/430/806, k námitkám účastníků.

Ministr dopravy následně veřejnou vyhláškou vyznamenal účastníky řízení o doplnění nových podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladech a stanovil jim lhůtu pro případné vyjádření se k těmto podkladům do 5 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyznamenal o možnosti nahlédnout do spisu. K doplněným podkladům se ve stanovené lhůtě vyjádřily spolky Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Krajina Dluhonice a pan Milan Tomeček, který své vyjádření ještě doplnil po stanovené lhůtě podáním ze dne 19. listopadu 2022, v němž reagoval na situaci na Ukrajině a vyjádřil své obavy z hlediska vlivu vedení trasy dálnice na ostatní kritickou infrastrukturu ČR v případě ohrožení státu válečným stavem.

Rozklad podaný paní Mgr. Jarmilou Pfellerovou byl před vydáním tohoto rozhodnutí vzat podatelkou rozkladu zpět. Řízení o jejím rozkladu tak bylo dnem zpětvzetí rozkladu, tj. dnem 29. listopadu 2022 v souladu s ustanovením § 91 odst. 3 správního řádu zastaveno.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy napadené rozhodnutí ministerstva podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změnil a podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu ve zbytku potvrdil. K jednotlivým námitkám odvolatelů, uvedeným v rozkladech, pak dále uvádí následující:

K rozkladu pana Milana Tomečka

1.) *Odvolatel namítá, že rozhodnutí je v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., protože v Dluhonicích nemůže být žádná průjezdná doprava, protože tam vede jen jedna silnice II. třídy, která tam ještě končí.*

Podle rozkladové komise odvolatel ze znění § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. mylně dovozuje, že dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným pouze v případě, kdy by převáděly primárně dopravu, která již byla vedena tímto územím. S tímto se nelze ztotožnit, neboť smyslem a cílem uvedeného ustanovení je právě naopak to, že dálnice a silnice má primárně převádět tranzitní dopravu (která v něm nemá zdroj ani cíl) skrz zastavěné území, přičemž nelze z tohoto ustanovení vyvozovat, že by se muselo jednat pouze o dopravu, která v minulosti tímto územím procházela po jiné komunikaci. K tomu lze dále uvést, že dle

ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., *dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen „průjezdni úsek dálnice“ nebo „průjezdni úsek silnice“), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.* Stávající průjezdná doprava po silnicích I/55 a I/47 včetně těžké nákladní dopravy je vedena širším centrem města Přerov po kapacitně nedostačujících komunikacích s nevyhovujícím šířkovým i směrovým uspořádáním, s množstvím úrovnových křižovatek. Na těchto komunikacích, kde se pohybují rovněž chodci a cyklisté, jsou časté dopravní kongesce, které nepřispívají k plynulosti ani bezpečnosti provozu a mají negativní vliv na životní podmínky obyvatel města. Právě z těchto důvodů je připravena výstavba dálnice D1, která tranzitní dopravu odvede mimo širší centrum města. Tranzitní doprava je tedy dnes vedena územím statutárního města Přerov. Statutární město Přerov se dělí na 13 částí, přičemž jednou z těchto částí je část Přerov V – Dluhonice. Zastavěným okrajem této části je nyní navržena předmětná stavba dálnice D1, po které bude převáděna převážně průjezdná doprava, jež dnes prochází se všemi negativními důsledky přes širší (a rovněž zastavěné) centrum města Přerov. Z uvedeného vyplývá, že vedení dálnice přes část Přerov V – Dluhonice není v rozporu, ale naopak je v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., neboť dálnice D1 bude zastavěným územím Dluhonic (jako součástí statutárního města Přerov) v krátkém úseku převádět převážně průjezdnou dopravu, která je dnes vedena (zastavěným) územím širšího centra stejného statutárního města Přerov. Námitka je tak nedůvodná.

2.) *Odvolatel namítá, že v rozhodnutí, PD a EIA se uvádí, že dálnice je obchvatem Přerova, přičemž není zřejmé, zda tímto „Přerovem“ je „Přerov I – město“ anebo je tím míněno „město Přerov“. Dálnice podle odvolatele není obchvatem města Přerova, ač to je uváděno v rozhodnutí, v PD, v EIA a dalších místech a ve skutečnosti se dle jeho názoru jedná o dálniční průpich městem Přerovem. Zpracování projektové dokumentace i stavební povolení mu připomíná praktiky tzv. „šmejdu“, rozhodnutí považuje za neurčité a vnitřně rozporné, a neodpovídá požadavkům na určitost rozhodnutí stanovenou správním řádem, neboť není jednoznačně určité, kde má být dálnice postavena.*

Podle rozkladové komise je napadené rozhodnutí ministerstva jak z hlediska své formy, tak i z hlediska svého obsahu dostatečně přehledné, srozumitelné a obsahuje veškeré náležitosti uvedené v ustanoveních § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb. a § 68 správního řádu. V rozhodnutí ministerstva je jednoznačně vymezeno místo stavby, a to uvedením výčtu pozemků, na kterých se stavba bude nacházet (viz str. 3 a 4 rozhodnutí ministerstva). Námitka vztahující se k terminologii, tj. zda jde o obchvat či průpich, není v této věci relevantní, protože druh a účel stavby je jednoznačně uveden ve výroku napadeného rozhodnutí. Jak bylo již výše uvedeno a z logiky věci plyne, Přerovem se zde rozumí statutární město Přerov. Svou povahou má navíc tato námitka spíše charakter námítky, která byla nebo měla být uplatněna v územním řízení, a proto se k ní v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení nepřihlíží. Kromě toho obdobná námitka již byla rovněž předmětem odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí (č. j. SMOL/240886/2019/OS/ US/Sem), které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje (č. j. KÚOK 40737/2021) zamítnuto.

3.) *Odvolatel opakovaně namítá, že stavební povolení je vydáváno i na pozemky, na nichž mají být realizovány protipovodňové stavby na základě povolení vydaných právním předchůdcům společnosti Precheza, a.s.*

Touto námitkou se speciální stavební úřad zabýval již v rámci ústního jednání dne 22. června 2021, přičemž dospěl k závěru, že otázka případných povinností společnosti Precheza, a.s., ohledně vybudování protipovodňových opatření není předmětem tohoto stavebního řízení, a proto tato otázka nebyla speciálním stavebním úřadem dále řešena. Speciálnímu stavebnímu úřadu nebyl předložen žádný důkaz o existenci povolení vydaných právním předchůdcům společnosti Precheza, a.s., a ani příslušný vodoprávní úřad, do jehož působnosti tato problematika spadá, ve svém závazném stanovisku žádnou překážku bránící realizaci stavby v tomto smyslu neindikoval. Rovněž ani nadřízený ústřední vodoprávní úřad – Ministerstvo zemědělství, který přezkoumával v rámci rozkladových námitek toto závazné stanovisko, tyto námítky neshledal důvodnými a závazné stanovisko vodoprávního úřadu k předmětné stavbě potvrdil. Dále je třeba konstatovat, že i pokud by námitka souvisela s předmětnou stavbou, směřovala by proti umístění stavby, přičemž tuto námitku účastníci řízení v územních řízeních neuplatnili, ačkoliv ji uplatnit mohli. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo

mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží. Odkaz odvolatele na rozhodnutí Soudního dvora EU v případě dolu Turów je zde zcela nepřipadný a týká se tak naprosto odlišné věci. Rovněž tak tvrzení odvolatele, že rezignace ministerstva na realizaci těchto opatření svědčí o podjatosti a zneužití pravomoci úřední osoby, je ničím nepodložené a je pouze v rovině jeho subjektivních pocitů a spekulací.

Tuto námitku k realizaci protipovodňových opatření ve vztahu k společnosti Precheza, a.s., a jejím právním předchůdcům pak odvolatel zopakoval a dále rozvinul ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí. Své vyjádření pak ještě po stanovené lhůtě doplnil podáním, v němž s ohledem na aktuální situaci na Ukrajině a zprávy slovenské televize k dálnici u Nitry, která má i přes realizovaná hluková opatření stále překračovat hlukové limity, usuzuje, že ani v případě Dluhonic tomu tak nebude jinak a proto by měla být vypracována nová hluková studie na základě zkušeností ze Slovenska. Ve vztahu k aktuální situaci na Ukrajině pak poukazuje na možná ohrožení této stavby jako kritické infrastruktury státu diverzními skupinami a proto i s ohledem na své předchozí námitky požaduje stavební povolení zrušit a věc vrátit k novému projednání.

K tomu snad jen tolik, že protihluková studie k předmětné stavbě byla zpracována *lege artis* vzhledem k místním podmínkám a platné právní úpravě, a není proto racionální důvod, aby ji bylo třeba s ohledem na odvolatelem zmiňovaný medializovaný případ ze Slovenska předělávat či nechat zpracovávat novou hlukovou studií. Nelze rovněž pominout, že k předmětné stavbě se z hlediska svých kompetencí vyjadřovala řada dotčených orgánů, např. z hlediska hlukových limitů Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, z hlediska ochrany životního prostředí příslušné orgány ochrany přírody a krajiny, z hlediska bezpečnosti silničního provozu Ministerstvo vnitra, z hlediska obrany státu a potřeb armády Ministerstvo obrany, přičemž shledaly, že uvedená stavba není v rozporu s veřejnými zájmy, jejichž ochranu mají ve své gesci, resp. jejich podmínky vyjádřené v závazných stanoviscích byly promítnuty do stavebního povolení. Tato závazná stanoviska pak byla navíc ještě na základě podaných rozkladů přezkoumána a poté ve své většině potvrzena příslušnými nadřízenými orgány. Nelze tak rovněž pominout ani to, že tyto námitky v převážné většině vybočují z námitkové sféry účastníka jako vlastníka sousedních nemovitostí.

Rozkladová komise proto tyto námitky neshledala důvodnými.

K rozkladům pana Ing. Jaroslava Horáka a pana Pavla Horáka

1.) *Odvolatelé v rozkladech shodně namítají, že stavební povolení je vydáno na stavbu, která je v rozporu § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., kdy je povolována stavba dálnice přes zastavěné území Dluhonic, přičemž průjezdná doprava z Dluhonic na plánovanou dálnici D 0136 převedena není. Tj. nejde o průjezdný úsek dálnice, jestliže není dán tranzit.*

Tato námitka je z hlediska svého obsahu obdobná jako námitka, kterou ve svém rozkladu uvedl již pan Milan Tomeček. Rozkladová komise zde proto plně odkazuje na vypořádání námitky k bodu 1.) rozkladu pana Milana Tomečka – viz výše. Lze tak jen zopakovat, že smyslem a cílem uvedeného ustanovení je to, že dálnice a silnice má primárně převádět tranzitní dopravu (která v něm nemá zdroj ani cíl) skrz zastavěné území, přičemž nelze z tohoto ustanovení vyvozovat, že by se muselo jednat pouze o dopravu, která v minulosti tímto územím procházela po jiné komunikaci. Dle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., *dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen „průjezdný úsek dálnice“ nebo „průjezdný úsek silnice“), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím, přičemž stávající průjezdná doprava po silnicích I/55 a I/47 včetně těžké nákladní dopravy je vedena širším centrem města Přerov po kapacitně nedostačujících komunikacích s nevyhovujícím šířkovým i směrovým uspořádáním, s množstvím úrovnových křižovatek. Výklad odvolatelů tak není správný, neboť uvedená zákonná definice má být vykládána teleologicky. Dálnice mají sloužit k odvedení průjezdné dopravy z území, což je i případ povolované stavby.*

2.) *Odvolatelé namítají, že veškeré studie, tj. hlukové, o ovzduší a o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva jsou neaktuální a jsou účelově zpracované a to bez přihlídnutí k aktuálnímu stavu v území a bez řádného vyhodnocení kumulativních vlivů ostatních staveb (železniční koridor, plánovaná stavba D1, plánovaná stavba D55), zejména imisí hlukových, imisí benzo(a)pyrenu apod. – přičemž opatření spočívající v monitoringu a vyhodnocení stavu imisí*

po provedení stavby dálnice je zcela nedostačující (v případě zpětného zjištění překročení imisních limitů již dálnice odstraněna nebude a k nezvratnému poškození zdraví obyvatel reálně dojde).

K tomu lze uvést, že všechny studie a průzkumy byly provedeny znovu nebo byly aktualizovány společně s aktualizací projektové dokumentace pro změnu územního rozhodnutí a pro stavební povolení. Požadavky těchto průzkumů a studií jsou zapracovány v projektové dokumentaci a odpovídají aktuálně platným požadavkům z hlediska příslušné právní úpravy. Co se týče hlukové studie, lze rovněž uvést, že rozsudek, na který odkazují odvolatelé, není pro danou věc příslušný, neboť byl vydán ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Námitka, že chybí vyhodnocení tzv. kumulativních a synergických vlivů více staveb na okolí, je navíc svým charakterem námitkou, která má místo v územním plánování, nikoliv však v procesu stavebního řízení, jak shodně k totožné námitce konstatoval již Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 23. září 2021, č. j. 38 A 6/2021-246. Předmětem hlukové studie je řešení protihlukové ochrany přilehlé obytné zástavby vzhledem k navrhované dálnici D1 0136 včetně nájezdů a sjezdů a včetně MÚK Přerov – sever, jejíž součástí je nová silnice I/55 a včetně přeložky silnice II/436 před obcí Bochoř. Hluková studie řeší pouze silniční dopravu. Toto je standardní postup. Každý typ dopravy se hodnotí zvlášť. Pro chráněný venkovní prostor staveb jsou hlukové limity stanoveny v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., pro jednotlivé zdroje hluku (např. pro silniční dopravu, pro železniční dopravu apod.); v nařízení vlády není stanoven hlukový limit pro společné působení více zdrojů hluku (pro synergii), např. pro silniční a železniční dopravu.

Rozkladová komise tak uzavírá, že námitka odvolatelů, že studie jsou neaktuální a neřeší vyhodnocení tzv. kumulativních a synergických vlivů, je lichá, neboť studie i průzkumy byly aktualizovány a jsou v souladu se zákonem a u námitky kumulativních a synergických vlivů je třeba konstatovat, že jde o námitku, která patří do územního, nikoli stavebního řízení. Tato námitka nebyla shledána důvodnou.

3.) *Odvolatelé namítají, že stavební povolení neřeší dostatečným způsobem zajištění provádění stavby tak, aby nebyla nepřiměřeně zatížena okolní zástavba a obyvatelé v ní žijící nadměrným znečištěním ovzduší po dobu stavby.*

K této námitce lze takto uvést, že ochrana okolní zástavby před nadměrným znečištěním ovzduší je zajištěna mj. podmínkami č. 19 a 20 napadeného rozhodnutí. Ošetření ochrany okolní zástavby v rámci těchto podmínek je dle názoru rozkladové komise standardní, dostatečné a na jejich základě vymahatelné ze strany stavebníka. Další zajištění ochrany okolí a dohled nad dodržováním opatření stavebníkem pak bude zcela logicky předmětem průběžných kontrolních prohlídek prováděných speciálním stavebním úřadem a případně i prověřování podnětů od občanů a obcí během výstavby. Rozkladová komise tak uzavírá, že tato námitka není důvodná.

4.) *Odvolatel Ing. Jaroslav Horák namítá, že stavební povolení žádným způsobem nechrání obyvatele žijící v těsné blízkosti stavby před hlukem, který při stavebních pracích nutně vznikne. Pouhé omezení provádění „hlučných“ stavebních prací na dobu od 7 do 21 hod. je nedostatečné. Chybí limity a definice toho co je a co není „hlučnou stavební prací“ a dále chybí kontrolní mechanismy a podmínky měření vzniklého hluku tak, aby bylo možné zatížení hlukem při provádění stavby přezkoumat. A aby bylo ochráněno zdraví obyvatel žijících v těsné blízkosti plánované stavby.*

Ochrana okolní zástavby před hlukem je podle rozkladové komise zajištěna podmínkou závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, která byla takto převzata i do podmínek stavebního povolení, které zavazují stavebníka a jsou na něm přímo vymahatelné. Navíc závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje bylo i z tohoto hlediska na základě rozkladů přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem – Ministerstvem zdravotnictví, které s takto nastavenými podmínkami ochrany a závěry závazného stanoviska ztotožnilo a závazné stanovisko dle § 149 odst. 7 správního řádu potvrdilo. Co se týče „kontrolních mechanismů“, jak bylo uvedeno již v předchozím bodu, další zajištění ochrany okolí a dohled nad dodržováním opatření stavebníkem bude předmětem průběžných kontrolních prohlídek prováděných speciálním stavebním úřadem, příp. i prověřování podnětů od občanů a obcí během výstavby.

Námítka spočívající v tom, že v napadeném rozhodnutí není dostatečně řešena otázka protihlukových opatření, tak neshledala rozkladová komise důvodnou.

5.) *Odvolatel Ing. Jaroslav Horák namítá, že v podmínce 30 stavebního povolení je sice konstatováno, že bude prováděn monitoring podzemních vod, není však stanoveno, které hodnoty se budou sledovat a jaká opatření budou v případě jejich překročení provedena. Zejména při průchodu tělesem skládky zelené skalice je více než pravděpodobná kontaminace spodních vod a není řešeno, jak bude tento případný problém řešen.*

Podmínka č. 30 napadeného rozhodnutí rozšiřuje provádění monitoringu podzemních vod v rozsahu dle stanoviska Ministerstva životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění změny provedené stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, také na období výstavby a prvních tří let provozu stavby. Parametry monitoringu tedy plně přejímá ze stanoviska EIA, a nelze tedy dovozovat, že by bylo stanovení monitoringu provedeno nedostatečně. Stejně jako v případě Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje bylo i toto závazné stanovisko na základě rozkladů následně přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem, přičemž ministryně životního prostředí neshledala důvod k jeho změně a toto závazné stanovisko dle § 149 odst. 7 správního řádu potvrdila.

Správnímu orgánu je navíc z jeho úřední činnosti známo, že monitoring dotčených recipientů před realizací stavby již probíhá, je prováděn v dostatečném rozsahu a předstihu před stavbou a jeho návrh odpovídá požadavkům provedených průzkumů. Navržený a v současné chvíli i stavebníkem kontinuálně prováděný monitoring podzemních a povrchových vod odpovídá požadavkům uvedeným v dokladové části projektové dokumentace. Konkrétní návrh monitoringu povrchových vod byl pak rovněž projednán a odsouhlasen správcem povodí. Návrh monitoringu řeší požadavek z hydrogeologického posudku (Geo-Tec GS a.s., 05/2016), který byl převzat i do závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí. Zde je požadavek na započítání monitoringu 1 rok před stavbou a provádění monitoringu po celou dobu výstavby. Návrh monitoringu v rámci projektové dokumentace řeší monitoring stavby, nikoliv monitoring po ukončení stavby. Monitoring prováděný po ukončení stavby zajišťuje stavebník samostatně, obdobně jako tomu je při již probíhajícím monitoringu před zahájením stavby. V případě skládky zelené skalice se jedná o mezisklad zelené skalice, který je umístěn v uzavřeném areálu společnosti Precheza, a.s., kde je rovněž pod dohledem České inspekce životního prostředí a monitoring vod je zde pravidelně prováděn společností Precheza a.s., která tyto údaje poskytuje i stavebníkovi.

Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je v souladu s příslušným závazným stanoviskem EIA, když stanovilo jako podmínku č. 30 rozšíření monitoringu podzemních vod, a rovněž tak jsou parametry monitoringu přejaty ze stanoviska EIA, není možno označit zajištění monitoringu podzemních vod za nedostatečné. Tato námítka je tak podle rozkladové komise nedůvodná.

6.) *Oba odvolatelé shodně namítají, že stavební povolení se v obsahu několikrát odvolává na „návrh vegetačních úprav“. Takovýto dokument však není v přílohách předmětného stavebního povolení.*

Ve stavebním povolení je na návrh vegetačních úprav odkazováno pouze v některých stanoviscích dotčených orgánů, jejichž podmínky je speciální stavební úřad povinen do rozhodnutí převzít. V odůvodnění rozhodnutí v případě námitek směřujících k návrhu vegetačních úprav se však zcela jednoznačně konstatuje, že vegetační úpravy nejsou předmětem tohoto stavebního řízení. Projekt vegetačních úprav je součástí DSP, avšak není předmětem žádosti o stavební povolení a z tohoto titulu není součástí správního spisu, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají tedy řízení dle stavebního zákona. Podmínky pro realizaci vegetačních úprav stanovil orgán ochrany přírody a krajiny (viz koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova č. j. MMPř/204197/2020/STAV/ZP/Tes). Vegetační úpravy pak dále posoudí orgány ochrany přírody v řízení o povolení kácení, ke kterému jsou vegetační úpravy předloženy jako součást náhradní výsadby za pokácené porosty. Vegetační úpravy jsou mimoběžné s probíhajícím stavebním řízením, z toho důvodu však není napadené rozhodnutí či probíhající řízení zatíženo

vadou, která by opodstatňovala tuto námitku. Tuto námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

7.) *Odvolatel Ing. Jaroslav Horák namítá, že stavební povolení je vydáváno i na pozemky na kterých mají být realizovány protipovodňové stavby dle vodoprávních povolení vydaných v sedmdesátých letech. O této kolizi není v uvedeném stavebním povolení ani zmínka a je tedy zřejmé, že správní orgán nezjistil všechny skutečnosti a nezajistil všechny podklady pro vydání rozhodnutí, jak mu to ukládá zákon. Správní orgán vůbec nezkoumal, v čem protipovodňová opatření spočívají, zda je bude možno při stavbě realizovat a zda budou ochráněny nejen Dluhonice, ale i hlavní železniční trať, která územím stavby prochází.*

Obdobnou námitku vznesl ve svém rozkladu pan Milan Tomeček a rozkladová komise tak v tomto případě toliko plně odkazuje na výše uvedené vypořádání k bodu 3.) rozkladu pana Milana Tomečka. Tedy ani tato námitka nebyla shledána důvodnou.

K rozkladu spolku Voda z Tetčic

1.) *Kontrola aktuálnosti podkladů rozhodnutí. Odvolatel namítá, že v rozhodnutí nebyly uvedeny kompletně všechny podklady, ze kterých správní orgán při rozhodování vycházel, a dovozuje, že by měl být uveden úplný výčet všech podkladů, které správní orgán použil. Předložená projektová dokumentace pak obsahuje dle vyhlášky č. 146/2008 Sb., dokladovou část, která obsahuje podklady již neplatné.*

Námitka směřující k tomu, že předložená projektová dokumentace obsahuje dle vyhlášky č. 146/2008 Sb., dokladovou část, která obsahuje podklady již neplatné, je lichá, jestliže všechny potřebné podklady byly průběžně aktualizovány. Současně je třeba připomenout, že řízení předcházející napadenému rozhodnutí bývá velmi dlouhé, a tak není možné dovozovat jen z toho nutnost vysoké frekvence aktualizace, neboť by to bylo nevhodné a v konečném důsledku by to poškodilo práva všech zúčastněných a znemožnilo proces jako takový, což je obecně nežádoucí. Navíc tento požadavek nevychází ani z žádného platného právního předpisu. Speciální stavební úřad uvedl v odůvodnění rozhodnutí výčet nejdůležitějších podkladových závazných stanovisek a vyjádření, cca 47 dokumentů a nebylo by tak ani účelné uvádět seznam všech podkladů ve spise bez výjimky (mezi doklady, které nejsou uvedeny, jsou například stanoviska správců infrastruktury a sítí, z jejichž vyjádření vyplývá, že jimi spravovaná infrastruktura nebo sítě nebudou povolovanou stavbou dotčeny). Aktualizaci stanovisek zajišťuje stavebník průběžně po celou dobu probíhajících správních řízení. To, že některá vyjádření nejsou výslovně uvedena v odůvodnění rozhodnutí, neznamená, že by nebyla vzata v úvahu nebo že by o nich účastníci řízení neměli informace. Naopak ze samotného faktu, že odvolatel upozorňuje na konkrétní podklady, je zřejmé, že tato vyjádření měl k dispozici. Navíc vyjádření Ministerstva vnitra, odboru správy majetku, a společnosti České radiokomunikace, a.s., jimiž zde odvolatel argumentuje, se netýkají ochrany životního prostředí, z hlediska jejich povahy se tak jedná o vyjádření jiných případných účastníků stavebního řízení, kteří, pokud by se domnívali, že došlo k porušení jejich práv nebo oprávněných zájmů, měli možnost uplatnit příslušné procesní prostředky včetně podání rozkladu. Je tedy zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatele jako tzv. dotčené veřejnosti dle § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a jsou proto nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů).

1.1) *Nezákonné rozšíření žádosti o stavební povolení. Odvolatel rozporuje, že stavebník dne 15. dubna 2021 zúžil předmět žádosti a zároveň opravil zřejmou nesprávnost žádosti, když v seznamu objektů byl vlivem písařské chyby opomenut stavební objekt SO 340.*

Rozkladová komise k této námitce uvádí, že stavební řízení je obecně už ze své podstaty řízením o žádosti, kdy předmět řízení je tak plně v dispozici žadatele jako účastníka řízení, který může svou žádost zúžit, či vzít zcela zpět. Opravou písařské chyby navíc nemohlo dojít k žádné újmě ostatních účastníků řízení, neboť oprava byla provedena dříve, než bylo účastníkům stavebního řízení oznámeno jeho zahájení. Z tohoto důvodu správní orgán tuto opravu zřejmě nesprávnosti akceptoval.

1.2) *Aktuálnost podkladů rozhodnutí vzhledem k verzi projektové dokumentace.*
 1.2.1) *Aktuálnost podkladů vzhledem k jejich lhůtě platnosti*

Odvolatel nijak blíže nespecifikuje, které podklady týkající se ochrany životního prostředí nejsou platné, ani jak tímto může být dotčen předmět jeho činnosti a jeho práva jako tzv. dotčené veřejnosti. I tyto námitky tak směřují mimo námitkovou sféru odvolatele, protože jako spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení.

1.3) *Nezákonné změny v příloze žádosti, v dokumentaci DSP 06/2018*

Jak je patrné ze spisu, datum v rozpisce je vždy původní a odpovídá datu vyhotovení projektové dokumentace 06/2018 ve smyslu ustálení technického řešení stavby. Datum na konci průvodní zprávy 07/2020 odpovídá zapracování údajů o splnění podmínek rozhodnutí č. 82/2019 o změně územního rozhodnutí, kdy bylo do projektové dokumentace zapracováno vypořádání podmínek předmětného rozhodnutí. Vypořádání podmínek předmětného rozhodnutí nemělo žádný dopad do technického řešení předmětné stavby dálnice. V dodatku průvodní zprávy z 04/2021 je uvedeno, cit.: „V této projektové dokumentaci (DSP) je uvedeno shrnutí a rekapitulace této problematiky“. To znamená, že do projektové dokumentace bylo uvedeno shrnutí a rekapitulace týkající se problematiky zimní údržby, a to v průvodní zprávě. Tato změna průvodní zprávy však opět nijak nemění technické řešení předmětné stavby dálnice a opět pouze reflektuje vypořádání všech požadavků, tj. z vydaného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. dubna 2021, č. j. KUOK 40737/2021, ve věci změny územního rozhodnutí. Tuto námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

1.4) *Nezákonnost samotné žádosti o stavební povolení.*

1.4.1) *Nezákonný proces vedení stavebního řízení*

Odvolatel zde v zásadě namítá, že žádost o stavební povolení byla podána před zrušením právní moci podkladového územního rozhodnutí Krajským soudem v Ostravě (tzn. rozhodnutí Magistrátu města Olomouc, ze dne 19. listopadu 2019, č. 82/2019, o změně územního rozhodnutí Magistrátu města Přerova pod č. 32/2006, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 8. června 2020, č. j. KUOK 62851/2020, a nabylo tak právní moci dne 23. června 2020). Je tak zcela zřejmé, že v době podání žádosti bylo územní rozhodnutí týkající se předmětné stavby pravomocné, zákonné podmínky tak byly naplněny a žádost o vydání stavebního povolení mohla být stavebníkem podána. V období, kdy bylo rozhodnutí krajského úřadu soudem zrušeno a po vrácení věci probíhalo nové územní řízení. Proto až do doby, kdy nové rozhodnutí o změně umístění stavby nabylo právní moci, byly ze strany stavebníka provedeny pouze dílčí kroky k doplnění žádosti. Teprve po nabytí právní moci nového územního rozhodnutí činil speciální stavební úřad další úkony vůči účastníkům řízení (tj. oznámení o zahájení řízení a nařízení ústního jednání). Mezitím bylo stavební řízení přerušeno (i když z jiného důvodu, ale faktický dopad tohoto správního úkonu byl v zásadě stejný). Speciální stavební úřad tak v konečném důsledku nevedl řízení bez pravomocného územního rozhodnutí, neboť v době, kdy stavebník po zrušení rozhodnutí soudem pravomocným územním rozhodnutím nedisponoval, bylo stavební řízení přerušeno. Podle rozkladové komise tak speciální stavební úřad postupoval v souladu s právními předpisy.

1.5) *Podnět k přezkumu podkladů rozhodnutí.*

1.5.1) *Požadavek prověření souladu výroku napadeného rozhodnutí s výroky závazných stanovisek* V rámci rozkladového řízení odvolatel požaduje pečlivě přezkoumat, zda napadené stavební povolení uvádí v podmínkách výroku všechny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů. U některých závazných stanovisek nejsou do výroku převzaty všechny podmínky, jiné podmínky jsou převzaty pouze částečně nebo byly upraveny, což odporuje požadavkům ustanovení § 149 správního řádu

V průběhu řízení o rozkladech na základě žádosti ministra dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu příslušné nadřízené správní orgány potvrdily, změnily, a v jednom případě zrušily (Ministerstvo pro místní rozvoj) závazná stanoviska dotčených orgánů. Konkrétně ministr zdravotnictví jako nadřízený správní orgán závazným stanoviskem ze dne 22. února 2018, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČiL, změnil a nahradil v plném rozsahu závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zříděl, ze dne 30. dubna 2022, č. j. MZDR 18473/2020-

2/OZP-ČIL-SK, a to tak, že do podmínky č. 3 doplnil lhůtu 30 dnů pro předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu. Podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Vzhledem k uvedené změně provedené a iniciované podle § 149 odst. 7 správního řádu příslušným nadřízeným správním orgánem musejí být podmínky modifikovaného závazného stanoviska promítnuty do výrokové části stavebního povolení. Stejně tak, s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230 (Tj., že zásadně není možné, aby si správní orgán ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit.), bylo třeba do výrokové části stavebního povolení doplnit kompletní podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů. Námitku v této části proto shledala rozkladová komise důvodnou a podmínky příslušných závazných stanovisek budou takto doplněny do výrokové části stavebního povolení formou změny rozhodnutí – viz výše uvedený I. výrok rozhodnutí ministra o rozkladech.

1.6) *Prověření podkladů rozhodnutí ohledně podjatosti*

Podle odvolatele žádné ze stanovisek a všech závazných stanovisek, které jsou přítomny ve spisu, nesmí být vydáno Magistrátem města Přerov, protože tento úřad byl ve věcech dálnice „D1 stavba 0136 Říkovice – Přerov“ prohlášen podjatým. Důkazem mohou být jednotlivá usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje vydané v průběhu územního řízení.

Závazná stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova, která byla podkladem stavebního povolení, jež napadly spolky ve svých rozkladech (Pozn.: Spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu svůj rozklad ještě následně doplnil podáním ze dne 29. listopadu 2021 o rozsáhlou argumentaci ve vztahu k závazným stanoviskům vydaným Magistrátem města Přerova, jež má především dokladovat účastníkem tvrzenou systémovou podjatost tohoto orgánu.), byly v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu postoupeny příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu – Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje – viz závazná stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. prosince 2021, č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 11. ledna 2021, č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. ledna 2021, č. j. KUOK 126579/2021 – neshledal v tomto směru nezákonnost závazných stanovisek Magistrátu města Přerova, jež by vedla k jejich zrušení pro tvrzenou systémovou podjatost a tím pádem k potřebě nahradit je stanovisky jiného správního orgánu, ale tato stanoviska potvrdil, přičemž v případě koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, ze dne 26. října 2020, č. j. MMP/204197/2020/STAV/ZP/Tes, provedl toliko dílčí změnu spočívající v doplnění odůvodnění a odkazu na právní předpisy.

K námitce systémové podjatosti pak Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že dle jeho názoru skutečnost, že krajský úřad shledal uvedenými usneseními existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, není důvodem k tomu, aby bylo výše uvedené závazné stanovisko vydáno znovu jiným orgánem. Námitce vznesené podjatosti, resp. rozhodnutí o existenci rizika (systémové) podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, zákon nepřiznává retroaktivní účinek. Zákon tedy neuvádí, že by všechna rozhodnutí, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy by vznikla nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti. Zároveň krajský úřad uvedl, že předmětná závazná stanoviska přezkoumal dle § 149 odst. 7 správního řádu a konstatoval, že splňují všechny zákonem stanovené náležitosti § 149 odst. 1 správního řádu a tedy byla vydána orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem. K doplněné argumentaci spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu pak krajský úřad uvedl, že ačkoliv je ve výše uvedené citaci uvedeno, že spolek doplňuje zdůvodnění námitky systémové

podjatosti Magistrátu města Přerova, z podaných rozkladů podání této námítky nevyplyvá. Všechny spolky ve svých rozkladech shodně namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo sledováno riziko existence systémové podjatosti. Dle názoru krajského úřadu se jedná o námítku, která upozorňuje na možnou nezákonnost vydaného závazného stanoviska, nikoliv o námítku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu.

Pokud odvolatel chtěl vznést námítku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova ve smyslu § 14 správního řádu, pak krajský konstatoval, že v tomto případě by se jednalo o námítku, ke které se dle § 14 odst. 3 správního řádu nepřihlíží, neboť dle předmětného ustanovení: „*Účastník řízení může namítnout podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námítce se nepřihlízí, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námítku neuplatnil.*“ V tomto ohledu poukázal na skutečnost, že spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu (Pozn.: Je zřejmé, že zde spolky svá podání a procesní taktiku vzájemně koordinují i co se týče argumentace údajnou systémovou podjatostí Magistrátu města Přerova.) ve svém podání nazvaném jako „doplnění č. 2 rozkladu“ zmiňuje, že již od roku 2017 existovalo riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Pokud by tedy tuto námítku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného Ministerstvem dopravy, resp. v rámci podaného rozkladu, bylo by nutné konstatovat, že nebyla uplatněna včas. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolatel vznesl námítku systémové podjatosti v rámci podaného rozkladu, je nutné konstatovat, že by se jednalo o námítku vznesenou opožděně. O údajné podjatosti tak věděl odvolatel dříve, avšak ji neuplatnil bez zbytečného odkladu, resp. s předchozími úkony ve věci. Závěrem pak krajský úřad uvedl, že s ohledem na skutečnost, že o vznesené námítce systémové podjatosti bylo ze strany krajského úřadu rozhodnuto uvedenými usneseními, považuje již tuto námítku za bezpředmětnou.

V reakci na vyjádření odvolatelů k podkladům, v němž ti namítali nesprávné posouzení a vyřízení námítky systémové podjatosti, pak Krajský úřad Olomouckého kraje ve sdělení ze dne 2. září 2022, č. j. KUOK 86350/2022, uvedl, že dle jeho názoru spolky ve svých rozkladech napadaly zákonnost koordinovaného závazného stanoviska a závazného stanoviska, když v nich uváděly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo sledováno riziko existence systémové podjatosti. Dle názoru krajského úřadu se jedná o námítku, která upozorňuje na možnou nezákonnost vydaného závazného stanoviska, nikoliv o námítku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu. Tedy příslušný nadřízený orgán setrval na svých závěrech s tím, že závazná stanoviska Magistrátu města Přerova jsou věcně správná a byla vydána v souladu se zákonem.

Rozkladová komise tak s ohledem na výše uvedené považuje námítky odvolatele za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že cit: „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. března 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

1.7) Podnět k přezkumu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, ze dne 26. října 2020, č. j. MMP/204197/2020/STAV/ZP/Tes

S ohledem na takto uplatněné námítky ministr dopravy nejprve v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu požádal o potvrzení nebo změnu koordinovaného stanoviska Krajský úřad Olomouckého kraje jakožto příslušný orgán nadřízený správním orgánům příslušným k vydání koordinovaného závazného stanoviska. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, poté závazným stanoviskem ze dne 11. ledna 2022, č. j. KUOK 126579/2021, koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova změnil, a to tak,

že v části 3. do obsahu závazného stanoviska, vydaného orgánem ochrany ovzduší doplnil odůvodnění, v části 8. a 9. do obsahu stanoviska silničního správního úřadu doplnil odkaz na právní předpisy a odůvodnění, a ve zbytku koordinované závazné stanovisko potvrdil. V části vydané orgánem ochrany přírody a krajiny je pak podle krajského úřadu stanovisko řádně odůvodněno, když orgán ochrany přírody uvedl, které podklady použil pro posouzení daného záměru. Správní orgán tedy dospěl ke správnému závěru, že rozhodnutí ŽP-4158/04 – Eh je i nadále pro objekty nedotčené změnou územního rozhodnutí 32/2006 vydaného Městským úřadem Přerov dne 3. března, 2006 pod č. j. SÚ- 3229/2005-KI, změněného rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 25. července 2006, pod č. j. KUOK/52899/2006-4/821 platné, a proto správně stanovil podmínky pouze pro objekty, na které se vztahuje změna územního rozhodnutí. K jednotlivým námitkám uvedeným v rámci podaných rozkladů krajský úřad uvedl:

K projektu vegetačních úprav a jeho absenci v řízení – vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají řízení dle stavebního zákona. Jak upozornil orgán ochrany přírody ve svém závazném stanovisku (viz MMPř/204197/2020 ze dne 26. října 2020) u orgánu ochrany přírody se vede samostatné řízení ve věci žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 zákona o ochraně přírody ve spojitosti s realizací stavby D1 0136 Řlkovice – Přerov. Jedná se o samostatné správní řízení pod spis. zn. MMPř/136993/STAV/ZP/Tes, za účasti účastníků řízení. V souladu s § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny disponují spolky oprávněním být účastníky tohoto řízení, za předpokladu splnění podmínek účasti (srov. § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny) a mohou jako účastníci řízení uplatňovat svá práva a vyjadřovat se ke všem podkladům, tedy i k projektu vegetačních úprav, který je podkladem pro dané řízení. Právě v rámci řízení o povolení kácení dřevin se mimo jiné rozhoduje o stanovení náhradní výsadby, pro niž je tento projekt podkladem.

Souhlas dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona byl Magistrátem města Přerova vydán formou závazného stanoviska pod č. j. MMPř/140658/2020/Ta, ze dne 14. července 2020. Toto závazné stanovisko bylo z důvodu zřejmé nesprávnosti – nebyl doslova citován Článek 3 odst. 2 Metodického pokynu sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství č. j.: 20380/2016-MZE-15120, závazným stanoviskem Magistrátu města Přerova pod č. j. MMPř/209342/2020/Ta a sp.zn.: 2020/133276/STAV/ZEM/Ta ze dne 15. října 2020 změněno. Krajský úřad po prostudování tohoto závazného stanoviska zjistil, že obsahuje všechny náležitosti dle ustanovení § 68 správního řádu, tzn. výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Teprve dne 26. října 2020 bylo vydáno rozkladem napadené koordinované závazné stanovisko. V tomto koordinovaném závazném stanovisku, konkrétně pod bodem 5 vodoprávní úřad Magistrátu města Přerova nejprve uvedl, že ve věci předmětné stavby již vydal samostatné závazné stanovisko, které je přílohou rozkladem napadeného koordinovaného závazného stanoviska. Závazné stanovisko Magistrátu města Přerova, které je přílohou koordinovaného závazného stanoviska, je podle krajského úřadu řádně odůvodněno, resp. obsahuje všechny náležitosti rozhodnutí uvedené v ustanovení § 68 správního řádu.

K námitce ohledně verze projektové dokumentace, která byla posuzovaná při vydání závazného stanoviska, krajský úřad uvedl, že správní orgány vycházely z předložené dokumentace zpracované jejím zhotovitelem SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, které zastupuje společnost Dopravoprojekt Brno a.s., hlavní inženýr projektu Ing. Ivo Kišš, s údaji na rozpisce dokumentace – datum 06/2018, č. zakázky 15-001-A1-PDPS a účel akt. DSP. Datování průvodní zprávy 07/2020 odpovídá zpracování údajů o splnění podmínek změny územního rozhodnutí č. 82/2019 vydaného dne 19. listopadu 2019 Magistrátem města Olomouc, kdy bylo do projektové dokumentace zpracováno vypořádání s předmětným rozhodnutím. Následným dodatkem průvodní zprávy z 04/2021, který rekapituluje problematiku zimní údržby, se však nijak nemění technické řešení povolované stavby posuzované správním orgánem v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

Dále v podrobnostech viz toto stanovisko krajského úřadu, které bylo zveřejněno na elektronické úřední desce ministerstva, s jehož obsahem byl odvolatel, stejně jako ostatní účastníci řízení rovněž seznámen.

Lze tak uzavřít, že příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje, který na základě námitek odvolatele přezkoumával koordinované závazné stanovisko, neshledal

důvody k jeho zrušení, a to ani na základě námitek, které odvolatelé z řad spolků následně doplnili v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí v reakci na závazné stanovisko krajského úřadu (viz sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. srpna 2022, č. j. KUOK 86350/2022, kde krajský úřad konstatuje, že setrvává na provedených přezkumných řízeních vydaných závazných stanovisek a koordinovaného závazného stanoviska, a zároveň je toho názoru, že v rámci provedených přezkumných řízení a vypořádání vznesených námitek postupoval zcela v souladu se zákonem.).

Rozkladová komise tak proto s ohledem na uvedené neshledala námítky odvolatele důvodnými.

1.8) Podnět k přezkumu závazného stanoviska k ověření změn. Odvolatel důrazně žádá o přezkum závazného stanoviska k ověření změn, č. j. MZP/2021/710/2895, datovaného 21. června 2021.

S ohledem na charakter těchto námitek požádal ministr dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu příslušný nadřízený orgán o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru, ze dne 21. června 2021, č. j. MZP/2021/710/2895. Ministr dopravy poté obdržel závazné stanovisko ministryně životního prostředí, ze dne 2. května 2022, č. j. MZP/2022/430/22, jímž potvrdila: I. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k EIA ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění změny provedené závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a II. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 21. června 2021, č. j. MZP/2021/710/2895. K jednotlivým námitkám odvolatele pak ministryně životního prostředí uvedla následující:

K námitkám odvolatele k formulaci ověřujícího stanoviska EIA

V rámci ověřujícího stanoviska EIA se příslušný úřad vyjadřuje pouze k vlastnímu záměru, který je předmětem navazujícího řízení, a to z hlediska jeho změn oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA. Platnost ověřujícího stanoviska EIA je proto s projektovou dokumentací navazujícího řízení svázána výlučně obsahově, nikoliv časově. Dle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. pak příslušný úřad vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Uplatněná námitka odvolatele není podložena příkladem takové výše uvedené změny záměru v rámci průběžných verzí projektové dokumentace navazujícího řízení, která by mohla mít vliv na platnost stávajícího ověřujícího stanoviska EIA a vyvolávala potřebu přezkumu těchto dokumentací. Pouhé změny v datování projektové dokumentace, nejčastěji jejích dílčích částí v důsledku postupného naplňování požadavků dotčených orgánů státní správy na jejich formální úpravy a doplnění, nelze a priori považovat za důvody pro zrušení závazných stanovisek vázaných k věcnému obsahu. Pokud by se tímto významně změnil vlastní předmět v průběhu navazujícího řízení, byl by správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení oprávněn toto řešit novým postupem dle příslušného zákona, s potřebou vydání nového ověřujícího stanoviska podle zákona č. 100/2001 Sb. Nelze současně souhlasit s tvrzením odvolatele, že po podání žádosti o navazující řízení je žadatel oprávněn žádost a její přílohy pouze zúžit či vzít zpět. I tyto přílohy lze v namítaném smyslu „rozšířit“, a to např. v důsledku odstraňování vad zákonem požadovaných náležitostí či jiných vad žádosti. Uvedené námítky spolku Voda z Tetčic proto nejsou důvodné.

K námitkám odvolatele o údajné chybné specifikaci podkladů ověřovacího stanoviska EIA, které odkazují na prioritní stanovisko EIA z roku 2016, které bylo soudem prohlášeno za nezákonné

Vydáním závazného stanoviska ministra životního prostředí k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu prioritního stanoviska EIA ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, došlo pouze ke změně opatření pro fázi přípravy, resp. opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzací nepříznivých vlivů na životní prostředí pro navazující řízení, stanovených v rámci prioritního stanoviska EIA. Tato opatření nejsou předmětem ověřujícího stanoviska EIA dle ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. Tím jsou pouze změny záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí

oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA, vyjma takových opatření, které se v důsledku změn záměru staly neproveditelnými, tj. ve smyslu předposlední věty ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Ve výše uvedeném závazném stanovisku ministra životního prostředí k žádosti odvolacího správního orgánu ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, je pak konstatováno, že ve zbytku se prioritní stanovisko EIA potvrzuje. Prioritní stanovisko EIA tedy bylo shledáno nezákonným pouze v té části, která nebyla předmětem ověřujícího stanoviska EIA. Naopak bylo v relevantních částech potvrzeno a uplatněné podklady nelze považovat za chybné. Prioritní stanovisko EIA nebylo zrušeno v celém rozsahu a nebylo vydáno nové prioritní závazné stanovisko s novým číslem jednací. Jakkoliv mohla být změna prioritního stanoviska EIA z prosince roku 2020 v rámci ověřujícího stanoviska EIA z června roku 2021 alespoň zmíněna, nemohla být s ohledem na změny záměru předložené v rámci předmětného řízení zohledněna. Podobně nebylo možné při vydání ověřujícího stanoviska EIA zohlednit ani jakékoliv odkazy na vydaná či zrušená územní rozhodnutí. Uvedené námitky spolku Voda z Tetčic proto nejsou důvodné.

K námitkám odvolatele o údajném rozporu s ustanovením § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. ve věci 90 denní lhůty pro podání žádosti o ověřující stanovisko EIA z důvodu doplňování úplného popisu změn

Jedná se o mylný a zavádějící výklad odvolatele, který nemá oporu ve správním řádu. Ten v ustanovení § 149 odst. 5 správnímu orgánu přímo ukládá vyzvat žadatele k odstranění nedostatku žádosti, nemá-li tato předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. Po dobu odstraňování vad žádosti pak lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží, což v daném případě ani není podstatné. Z hlediska naplnění požadavku ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. jsou rozhodující data podání žádosti o ověřující stanovisko EIA dne 24. srpna 2020 a podání žádosti o navazující řízení dne 28. srpna 2020. Splnění stanovené lhůty 90 dnu mezi těmito daty je jednoznačné a nelze jej vykládat jinak. Z výše uvedených důvodů pak nelze z průběhu předmětného řízení usuzovat domnělé hrubé porušení požadavků zákona č. 100/2001 Sb. ani domnělou nezákonnost ověřujícího stanoviska. Uvedené námitky spolku Voda z Tetčic proto nejsou důvodné.

K námitkám odvolatele ohledně splnění podmínek územního rozhodnutí – opatření EIA

K zahrnutí, vypořádání či odůvodňování nezahrnutí opatření, resp. podmínek z prioritního stanoviska EIA je kompetentní příslušný stavební úřad vedoucí navazující řízení. Doložit, jakým způsobem došlo k naplnění té či oné podmínky, tedy není v kompetenci ministerstva podle zákona č. 100/2001 Sb. Především však plnění, neplnění nebo jakékoliv další nakládání s prioritním stanoviskem EIA v rámci navazujícího řízení nemůže mít žádný vliv na zákonnost prioritního stanoviska EIA. Uvedené námitky spolku Voda z Tetčic proto nejsou důvodné.

Lze tak uzavřít, že ani zde příslušný nadřízený dotčený orgán – ministryně životního prostředí, po přezkumu závazných stanovisek na základě podaných rozkladů neshledal důvod k jejich změně či zrušení, naopak tato stanoviska potvrdil jako zákonná a věcně správná. Na tomto svém závěru navíc setrval i v reakci na odvolatelovy námitky uvedené v jeho vyjádření k podkladům – viz vyjádření Ministerstva životního prostředí, ze dne 12. října 2022, č. j. MZP/2022/430/806.

Rozkladová komise se tak s těmito závěry ztotožňuje a neshledává námitky odvolatele důvodnými.

2.) *Kontrola souladu, nicotnost souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona*

Odvolatel namítá, že souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona byl vydán nepříslušným orgánem, a že jej měl vydat Magistrát města Olomouc, který rozhodnutí o změně územního rozhodnutí vydal, nebo ten odbor Krajského úřadu Olomouckého kraje, který rozhodoval o odvolání. Tato dedukce odvolatele je však mylná, neboť obecným stavebním úřadem příslušným k vydání územního rozhodnutí stavby dopravní infrastruktury je dle ustanovení § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb. krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba uskutečnit, a to s účinností od 1. srpna 2019. Vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání proti němu nabylo právní moci 30. dubna 2021, tedy v době účinnosti citovaného ustanovení, je nasnadě, že souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona s územním rozhodnutím a ověřením dodržení jeho podmínek musel vydat Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,

kteřý byl v rozhodné době příslušným stavebním úřadem z hlediska vydání územního rozhodnutí ke stavbě dopravní infrastruktury, jež se má na jeho území uskutečnit.

Ostatně toto závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona bylo na základě rozkladů spolků přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem – Ministerstvem pro místní rozvoj. Přestože Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 31. prosince 2021, č. j. MMR-103963/2021-83, v přezkumném řízení dle § 97 odst. 3 správního řádu původní závazné stanovisko – souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního, hospodářství, ze dne 30. dubna 2021, č. j. KUOK 47265/2021, zrušilo z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění, potvrdilo závěr, že v daném případě se jedná o stavbu vymezenou zákonem č. 416/2009 Sb., podle jehož ustanovení § 2e odst. 1 je příslušný k vedení územního řízení a řízení o vyvlastnění, jehož předmětem je stavba dopravní infrastruktury, krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba uskutečnit, tj. Krajský úřad Olomouckého kraje. Stanovení příslušnosti a náplně struktury jednotlivých odborů je pak v kompetenci krajského úřadu, a jsou uvedeny v jeho organizačním řádu. Krajský úřad Olomouckého kraje má ve svém organizačním řádu ustanoveno, že odborem, a tedy obecným stavebním úřadem, který vede územní řízení a vydává územní rozhodnutí pro stavby dle § 1 odst. 2 písm. a), c) a d) zákona č. 416/2009 Sb., mezi které patří i nyní posuzovaná stavba, je odbor dopravy a silničního hospodářství.

Po vrácení věci pak Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního, hospodářství vydal nové závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, v němž opětovně potvrdil dodržení podmínek územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. Toto závazné stanovisko, které zcela nahradilo původní souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, bylo doplněno do spisu. Takto získané závazné stanovisko, předložené až v průběhu odvolacího řízení, může být řádným podkladem rozhodnutí, neboť rozhodující správní orgán má povinnost v řízení v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu postupovat tak, aby zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (k tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. července 2022, č. j. č. 38 A 4/2021 – 216). Účastníci řízení včetně odvolatelů pak měli možnost se s jeho obsahem seznámit. Spolky pak v rámci svých vyjádření k podkladům toto nové závazné stanovisko opětovně napadly.

Ministr dopravy tak i v tomto případě požádal příslušný nadřízený dotčený orgán – Ministerstvo pro místní rozvoj, dle § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo změnu doplněného závazného stanoviska. Závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. září 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, bylo poté toto závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona již potvrzeno jako zákonné a věcně správné. Ministerstvo pro místní rozvoj k námítkám odvolatelů, že mezi podklady pro rozhodnutí je závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021, které ale neobsahuje přesvědčivé údaje, jakým způsobem bylo provedeno ověření dodržení všech podmínek územního rozhodnutí ze dne 3. března 2006 a změny územního rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2019, ve znění ze dne 14. dubna 2021, uvedlo, že pro zachování přehledu o spojitosti a všech návaznostech případu je důležité, aby součástí správního spisu, tedy podkladů pro rozhodnutí, bylo i závazné stanovisko, které bylo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu zrušeno. Závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 bylo zrušeno a pozbylo tak své platnosti. Následně bylo vydáno nové závazné stanovisko ze dne 25. dubna 2022, které závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 plně nahradilo. K požadavku o přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a specifikaci data této DSP, Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že krajský úřad v závazném stanovisku ze dne 25. dubna 2022 specifikoval posuzovanou projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení jako (akt. DSP), č. zakázky 15-001-A1-PDPS z 06/2018 a její dodatek č. 1 k části A. Průvodní zpráva z 04/2021 (pod názvem akce „Dálnice D1 stavba 0136 Řlkovice – Přerov akt. DSP“, zhotovená SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, kterou zastupuje společnost Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, oprávněná osoba Ing. Ivo Kišš, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, jako koordinátor a hlavní inženýr projektu). Ministerstvo pro místní rozvoj ověřilo výše uvedenou skutečnost na základě předloženého podkladového materiálu a přisvědčilo v této souvislosti odůvodnění krajského úřadu. Ministerstvo pro místní rozvoj tak po přezkoumání závazného stanoviska ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, podle § 149 odst. 7 správního řádu neshledalo, že by bylo nezákonné nebo věcně nesprávné.

Rozkladová komise tak s ohledem na výše uvedené námitky odvolatele týkající se souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona neshledala důvodnými.

3.) *Zimní údržba dálnice, vypouštění solanky do vodních toků*

Je třeba uvést, že námitka týkající se zimní údržby byla vznesena již v rámci územního řízení, kdy bylo napadeno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16. To bylo v rámci přezkumného řízení změněno a povinnost řešit zimní údržbu v projektové dokumentaci byla přesunuta z fáze provozu do fáze přípravy. V rámci odvolacího řízení stavebník reagoval na takto změněné stanovisko a zajistil zpracování Návrhu zimní údržby a jeho doplnění ke spisovému materiálu vedenému u Krajského úřadu Olomouckého kraje. Podmínka byla splněna v rámci přípravné fáze, za kterou se považují všechny stupně projektové dokumentace. Pokud jde o namítané nesprávnosti ve vypracovaném dokumentu, dokument „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody (HBH Projekt, 02/2021)“ a samotná projektová dokumentace stavby dálnice (DSP) uvažuje s redukovanou plochou dle platných technických předpisů. Zohlednění redukované plochy nehraje ve výsledném posouzení přípustných hodnot znečištění chloridy, které stanovuje nařízení vlády č. 401/2015 Sb., negativní roli. Obecně je při zimní údržbě uvažováno s použitím 1 kg NaCl na 1 m² vozovky. Ve výpočtech je předpokládáno, že 100 % použité posypové soli bude prostřednictvím dálniční kanalizace odvedeno do vodotečí. Redukovaná plocha zohledňuje pouze množství odváděné vody, nikoliv chloridů. To prakticky znamená, že ve výpočtu je uvažováno na stranu bezpečnou s vyšší koncentrací chloridů ve vodě odváděné dálniční kanalizací. Voda, která prostoupí přes povrch vozovky (zmiňovaných 20 %) je s určitým časovým zpožděním zachytávána na zemní pláni pozemní komunikace do podélných trafivodů a drenáží, které jsou napojeny opět na dálniční kanalizaci. Redukovaná plocha je používána v souladu s platnými předpisy a slouží jako relevantní podklad pro návrh dimenze dálničních kanalizací, případně jiných zařízení pozemních komunikací. V projektové přípravě dálnice je nutné postupovat vždy jednotným způsobem, a proto je nutné vycházet ze stejných výchozích předpokladů. Z tohoto důvodu jsou i v elaborátu „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody (HBH Projekt, 02/2021)“ používány redukované plochy. Lze tedy konstatovat, že zohlednění redukované plochy nemá vliv na posouzení množství odváděných chloridů do vodotečí, výpočet je proveden na stranu bezpečnou a vyhovuje zákonným limitům.

Odvolatelem namítané nesplnění podmínek stanoviska EIA a územního rozhodnutí v otázce zimní údržby je lichou námitkou, jestliže byl zohledněn dokument (elaborát) věnující se návrhu zimní údržby dálnice. Stejně tak vytýkané nesplnění podmínky č. 7 stanoviska Ministerstva životního prostředí z prosince 2020, tj. předložení monitorování odváděných dešťových vod, není opodstatněné, jestliže tato podmínka byla splněna předložením tohoto monitoringu (viz část G, též podmínka č. 30 napadeného rozhodnutí). Podmínka byla jednoznačně splněna, když dokument byl doložen speciálnímu stavebnímu úřadu a je součástí spisu. Námitka je proto lichá a nedůvodná.

4.) *Splnění podmínek územního rozhodnutí*

Odvolatel vychází z již výše vyvráceného předpokladu, že DSP nelze po podání žádosti o stavební povolení již žádným způsobem měnit nebo doplňovat. Toto tvrzení však není podloženo žádným ustanovením platného právního předpisu. Na základě toho odvolatel dovozuje, že nemohly být splněny podmínky změny územního rozhodnutí vydané v dubnu 2021.

Tato konstrukce však není platná, jelikož vychází z neplatné hypotézy. Další věcné argumenty, které by prokazovaly nesplnění podmínek územního rozhodnutí, však odvolatel neuvádí. Nelze rovněž pominout, že splnění podmínek územního rozhodnutí bylo v souladu se zákonem ověřeno příslušným správním orgánem – Krajským úřadem Olomouckého kraje, k tomu viz doplněné závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, jež bylo přezkoumáno a poté potvrzeno Ministerstvem pro místní rozvoj. Rozkladová komise proto nepovažuje tyto námitky za relevantní a důvodné.

5.) *Splnění podmínek územního rozhodnutí – opatření EIA*

5.1) *Monitoring kvality vod*

Jak je patrné ze spisu, speciální stavební úřad se v rámci stavebního řízení problematikou monitoringu podzemních a povrchových vod zabýval, a dokonce nad rámec závazného stanoviska EIA stanovil podmínku č. 30) napadeného rozhodnutí. Speciální stavební úřad přitom dospěl k závěru, že podmínky stanoviska EIA v oblasti monitoringu vod, jejichž splnění mělo být zajištěno před vydáním stavebního povolení, byly splněny. S tímto závěrem se pak ztotožnila i rozkladová komise.

5.2) *Zimní solení dálnice*

K tomu je třeba nejprve uvést, že podle ustanovením § 38 odst. 4 vodního zákona nejsou srážkové vody z pozemní komunikace, pokud je znečištění těchto vod závadnými látkami řešeno technickými opatřeními podle vyhlášky, kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, vodami odpadními. Tvzení, že voda z komunikace je vodou odpadní již pouze proto, že obsahuje sůl ze zimní údržby, je v logickém rozporu s obecnou praxí, kdy vody z povrchu nekanalizovaných komunikací (a takových je výrazná většina) odtékají do příkopu, kde vsakují. Naproti tomu vsakování odpadních vod je zakázáno, resp. striktně limitováno, takže používání chloridů pro zimní údržbu by muselo být zakázáno. Prakticky takovéto opatření by v nepříznivé meteorologické situaci vedlo k mnohahodinovým kolapsům dopravy.

Dokument „Návrh zimní údržby dálnice D1, stavby 0136 Říkovice – Přerov“ stanoví, jakým způsobem bude stavba udržována, aby v maximální možné míře byla zajištěna bezpečnost účastníků silničního provozu, a zároveň, aby v maximální možné míře byly co nejméně dotčeny a ovlivněny přilehlé vodní toky a životní prostředí. V rámci tohoto návrhu byly vytvořeny podmínky pro minimalizaci používání posypových materiálů (s obsahem chloridů), díky čemuž dojde k omezení vypouštění zasolených vod do recipientů. Průběh zimní údržby bude průběžně sledován a dokumentován. Skutečné dopady zimní údržby bude možné sledovat a průběžně vyhodnocovat pomocí navrženého systému monitoringu podzemních a povrchových vod, který je součástí dokumentace předložené k tomuto řízení. Správce povodí bude pak v rámci tohoto monitoringu o závěrech a skutečnostech, které z něho budou vyplývat, průběžně informován.

Jak je patrné ze spisu, speciální stavební úřad se otázkou úplnosti předložených dokladů s ohledem na vydané územní rozhodnutí dostatečně zabýval a dospěl k závěru, že podmínky vyplývající ze stanoviska EIA i vydaného územního rozhodnutí jsou splněny. Požadovaného cíle, kterým je ochrana vod, tak bude dosaženo.

Lze tak uzavřít, že odvolatelem namítané nesplnění podmínek stanoviska EIA a územního rozhodnutí v otázce zimní údržby je lichou námitkou, jestliže, jak již bylo výše uvedeno, byl zohledněn dokument (elaborát) věnující se návrhu zimní údržby dálnice. Stejně tak vytýkané nesplnění podmínky č. 7 stanoviska MŽP (z 12/2020), tj. předložení monitorování odváděných dešťových vod, není opodstatněné, jestliže tato podmínka byla splněna předložením tohoto monitoringu (viz část G, též podmínka č. 30 napadeného rozhodnutí). Námitka je tak nedůvodná.

6.) *Znehodnocení stávajících studní*

Součástí projektové dokumentace je podrobně zpracované „Posouzení možnosti ovlivnění stávajících studní“, z něž vyplývá, že k poškození práv třetích osob – vlastníků studní by nemělo, dle předpokladů dojít, nelze však zcela jednoznačně vyloučit negativní vliv stavby. Kapitola 13 (str. 205 – 215) je třeba vnímat v celkovém kontextu, nikoliv se jen soustředit na termíny „změna“, „prodloužení“, „přidání“ apod., jak činí odvolatel. Námitka je zcela lichá, jestliže odvolatel účelově vyňal z celého textu Průvodní zprávy pouze část pojednávající v kap. 13 o vlivu stavby a provozu na zdraví a životní prostředí. Nejedná se o žádné změny stavebních objektů protihlukových stěn (PHS) po vydání citovaného stanoviska a z tohoto důvodu nemůže být zpochybňován ani souhlas dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. DSP je v plné souladu s DÚR a vydanými územními rozhodnutími, k žádným změnám PHS v DSP proti DÚR nedošlo. Tuto skutečnost ostatně potvrzuje i to, že byl opětovně vydán souhlas obecného stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Odvolatelem namítaná absence povolení vodních děl, jež zachycují vody z dálnice a rozpor s vodním zákonem, je tak nepřipadná. Jak bylo již uvedeno, odvolatel v rámci své argumentace pouze účelově vytahuje z textu některé výňatky a zaměřuje se jen na jednotlivá slova, což v důsledku vede k vytržení z kontextu a nepochopení dané situace. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by šlo o případ uváděný odvolatelem, ani nelze předpokládat za daných parametrů, že by byly ohroženy studny a voda v nich.

Námítku tak neshledala rozkladová komise důvodnou

6.1) *Dotčení vlastníků studní*

Odvolatel dovozuje, že mezi účastníky – vlastníky pozemků přímo dotčených vlivem záměru, měli být uvedeni i vlastníci pozemků případných ovlivněných studní.

K této námitce lze uvést, že ani případné neuvedení takového pozemku v soupisu v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení by nemohlo mít vliv na možnost takového případného účastníka řízení hájit své oprávněné zájmy v rámci stavebního řízení, protože i vlastníkům pozemků v soupisu uvedených je oznámení o zahájení řízení doručováno veřejnou vyhláškou dostupnou prostřednictvím úřední desky a způsobem umožňující dálkový přístup de facto všem. Speciální stavební úřad rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že s ohledem na charakter a rozsah stavby nelze vyloučit, že uvedený výčet pozemků, které mohou být prováděním stavby přímo dotčeny, není vyčerpávající, a odkázal na ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu, dle kterého se za účastníka řízení v pochybnostech považuje i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, dokud se neprokáže opak. Jak je však patrné, žádný vlastník takového pozemku se do řízení s námitkou na případné negativní ovlivnění studny nepřihlásil. Odvolatel tak z hlediska svého procesního postavení není „veřejným zmocněncem“ potenciálních účastníků, a proto je tato námitka bezpředmětná a zcela tak vybočuje z jeho námitkové sféry.

Lze tedy uzavřít, že odvolatelova námitka, že v rámci rozkladového řízení musí být řádně a zpětně ověřitelně zjištěno, zda byli všichni vlastníci stavbou dotčených studní řádnými účastníky řízení, je lichá. V rámci řízení tito potenciální účastníci měli možnost uplatnit svá práva, rovněž jim bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Nelze v tom spatřovat porušení zákona. Tato námitka je nedůvodná.

7.) *Vliv na krajinný ráz*

V rámci stavebního řízení bylo doloženo koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova ze dne 26. října 2020, č. j. MMP/204197/2020/STAV/ZP/Tes, platné pro aktuální projektovou dokumentaci. Speciální stavební úřad následně ověřil, že dílčí změny provedené v projektové dokumentaci, byly pouze formálního charakteru a nemohly ovlivnit dopad stavby na krajinný ráz. Posouzení této otázky je tak v kompetenci příslušného orgánu ochrany přírody a speciálního stavebního úřadu.

Nelze pominout, jak bylo již výše uvedeno, že předmětné koordinované závazné stanovisko na základě podaných rozkladů z tohoto hlediska přezkoumal rovněž příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje. Ve svém závazném stanovisku z 11. ledna 2022, č. j. KUOK 126579/2021, k otázce vlivu na krajinný ráz uvedl, že orgán ochrany přírody v rámci posuzování zamýšleného záměru s ohledem na řešenou problematiku pracoval se všemi relevantními podklady (např. posouzení vlivu na krajinný ráz zpracované společností Ecological Consulting a.s.) a řádně je při svém posuzování zohlednil. Po vlastním posouzení dospěl k názoru, že stavba bude v rovinatém reliéfu krajiny tvořit nový pohledově výrazný architektonický prvek, který částečně fragmentuje krajinu. Tento zásah je možné zmírnit následnou výsadbou zeleně, popínavých rostlin na PHS a úpravou okolí, čímž dojde ke snížení vnímání tohoto cizorodého prvku v krajině. Za tímto účelem stanovil orgán ochrany přírody prvních pět podmínek výroku. Při svém posuzování rovněž zohlednil, že navržený úsek prochází územím, které bylo v minulosti značně pozměněno industrializací a zemědělstvím, jedná se o stavbu klíčového úseku dálnice D1, která nezasahuje do existujících zvláště chráněných území. S těmito závěry se pak i krajský úřad plně ztotožnil.

Lze tedy uzavřít, že odvolatelem namítaný nezákonný vliv na krajinný ráz není opodstatněn, neboť rozhodnutí vychází z příslušného koordinovaného závazného stanoviska a změny neovlivňují dopad stavby na krajinný ráz. Námitka je proto nedůvodná.

8.) *Výsadba dřevin, vegetační úpravy, „zelené“ úpravy obecně*

Rozsah stavebních objektů, které jsou v kompetenci speciálního stavebního úřadu ve věcech dálnic, vyplývá ze stavebního zákona a ze zákona č. 13/1997 Sb. Součástí těchto stavebních objektů nejsou zmiňované vegetační úpravy. Vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona, a proto nepodléhají povolení speciálního stavebního úřadu. Nebyly tak ani součástí žádosti o stavební povolení a proto nejsou předmětem stavebního řízení. Odvolatelem namítaná absence vegetačních úprav je v tomto případě nedůvodná, neboť vegetační úpravy nebyly předmětem tohoto řízení (jsou příslušenstvím dálnice, nikoli součástí). Podmínky pro vegetační úpravy pak byly určeny příslušným koordinovaným závazným stanoviskem. V dalším lze odkázat na již výše uvedenou argumentaci k bodu 6.) námitek odvolatelů pana Ing. Jaroslava Horáka a pana Pavla Horáka.

V rámci svého vyjádření k novým podkladům, doručeného ministerstvu 26. července 2022, pak odvolatel doplnil ještě následující námítky:

A) Obecně ke všem podkladům, tedy také k novým podkladům

Odvolatel opětovně namítá, že veškeré podklady, které neidentifikují verzi dokumentace, nebo které z důvodů jejich datování byly prokazatelně vydány k jiné verzi, než k DSP 06/2018, tedy jiné verzi oproti příloze žádosti o stavební povolení, nemohou být použity jako podklady předmětného rozhodnutí.

Tato námitka je lichá. Jedná se o opakovanou námitku, která již byla vypořádána v rámci rozkladu, včetně jeho doplnění – viz výše uvedené např. k bodům 1.2) a 1.5). Lze tak jen zopakovat, že není možné, aby veškeré dokumenty byly shodně datovány, resp. byly neustále aktualizovány. Tato námitka je nedůvodná.

Odvolatel trvá na tom, že podklady, tj. verze projektové dokumentace musí každé vydané závazné stanovisko identifikovat, tak jako to činí rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2020.

Jedná se opět o opakovanou námitku (její vypořádání rovněž shora – jde povahou o obdobnou námitku, že musí být neustále aktualizována dokumentace), která směřuje k formální otázce, která však nemusí být řešena tak, jak navrhuje odvolatel. Jak bylo již výše uvedeno, závazná stanoviska, která byla podkladem stavebního povolení, byla na základě rozkladů podaných spolky dle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumána příslušnými nadřízenými dotčenými orgány, přičemž námítky odvolatele, jimiž takto z hlediska formálního napadal závazná stanoviska, neshledaly důvodnými. V případě souhlasu dle § 15 odst. 2 bylo toto stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje zrušeno Ministerstvem pro místní rozvoj z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění.

B) Konkrétně k některým novým podkladům rozhodnutí

K potvrzujícímu stanovisku Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 8. prosince 2021, č. j. MD-36971/2021-130/2

Odvolatelem uváděná námitka, že potvrzené závazné stanovisko bylo vydáno ke zcela jiné dokumentaci, než která byla podkladem rozkladem napadeného stavebního povolení, není důvodná. Odvolatelem uvedené tvrzení, že je nezákonné, aby ministerstvo dopravy zanedbalo svoje povinnosti a přehlíželo chyby závazného stanoviska s pouhou spekulací na odbornost stavebníka či jeho zmocněnce, není opodstatněné. Vzhledem k potvrzení závazného stanoviska je tato námitka bezpředmětná. Dále pak jde povahou o opakující se námitku, která je založena na tom, že musí být dokumentace neustále aktualizována, jejíž vypořádání bylo uvedeno výše. To však není možné s ohledem na probíhající složité řízení po řadu let, a tak tato skutečnost, namítaná odvolatelem, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. tato námitka je lichá.

K potvrzujícímu stanovisku ministra vnitra, ze dne 27. prosince 2021, č. j. MV-196807-3/SO-2021

Odvolatelova námitka, že potvrzující závazné stanovisko se požadavky odvolatele vůbec nezabývalo, neprovedlo ani řádný přezkum věcné a procesní správnosti ani přezkum k jaké verzi

projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a specifikaci data této DSP a také z těchto důvodů nezákonné, byla postoupena k vyjádření ministru vnitra. Ministr vnitra poté připsal ze dne 4. října 2022, č. j. MV-146437-5/SO-2022, napadená stanoviska opětovně potvrdil. K požadavku na „přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko a specifikaci této DSP“ ministr vnitra uvedl, že tuto specifikaci závazné stanovisko Ministerstva vnitra obsahuje. Ministr vnitra se neztotožnil s námitkou odvolatele, že bylo zanedbáno hodnocení, zda závazné stanovisko a potvrzující stanovisko splnila požadavek uvedený v § 149 odst. 2 správního řádu. Ministr vnitra dále uvedl, že projektová dokumentace blíže specifikuje stavbu v předepsaném rozsahu (tj. specifikuje otázku, která je předmětem závazného stanoviska, a jejíž řešení uvede dotčený orgán podle § 149 odst. 2 správního řádu v závazné části). Specifikovat, co bylo předmětem vlastního posouzení dotčeným orgánem, však primárně nepatří do odůvodnění, nýbrž to musí být zřejmé z výrokové části. Ministr vnitra taktéž uvedl, že ačkoli zákon výslovně neuvádí, že datování projektové dokumentace patří mezi povinné náležitosti závazného stanoviska ke stavebnímu řízení stavby (a bez tohoto datování je závazné stanovisko neplatné), tak v předmětném závazném stanovisku Ministerstva vnitra je toto datování uvedeno. Ministr vnitra konstatoval, že se potvrzující stanovisko požadavky odvolatele zabývalo dostatečným způsobem, a provedlo řádný přezkum věcné a procesní správnosti, a to včetně přezkumu, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno. Ministr vnitra dospěl k závěru, že trvá na znění obou napadených závazných stanovisek Ministerstva vnitra v plném rozsahu. Napadená závazná stanoviska byla vydána v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jejich změnu.

K závazným stanoviskům Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. prosince 2021, č. j. 2021KÚOK/118935/2021/OŽPZ/7120, a ze dne 11. ledna 2022, č. j. KUOK 122377/2021

Námítky odvolatele směřující k nedostatkům posouzení závazných stanovisek byly postoupeny k vyjádření Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje sdělením ze dne 29. srpna 2022, č. j. KUOK 86350/2022, ve vztahu k vyjádření odvolatele, které mj. upozorňuje na různé časové verze zpracované dokumentace ve vazbě na stanoviska dotčených orgánů, včetně závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. července 2020, č. j. MMP/133530/2020/STAV/ZP/No, konstatoval, že stanovené podmínky z hlediska odpadového hospodářství jsou pro svůj obecný charakter platné a použitelné jak pro dokumentaci z roku 2020, tak pro její starší verze. K námitce spolku, že součástí koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 27. března 2017, č. j. KUOK 26155/2017, nemohou být vyjádření, osvědčení či sdělení, pak krajský úřad uvedl, že s tímto tvrzením nesouhlasí. Je zcela běžnou praxí, že v rámci koordinovaného závazného stanoviska dotčené orgány kromě závazných stanovisek mohou investora upozornit ve formě prostého sdělení (nikoliv závazného stanoviska) na povinnosti vyplývající ze zákona. Toto sdělení zde slouží však skutečně jen jako upozornění, nesplňuje náležitosti ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu a není závazné (součástí) pro výrokovou část, resp. závaznou část, koordinovaného závazného stanoviska. Tyto sdělení (upozornění) pro investora daného záměru tedy nejsou závazné, nestávají se závaznou částí koordinovaného závazného stanoviska a taktéž tyto upozornění nelze převzít do výroku rozhodnutí, jehož podkladem dané koordinované závazné stanovisko je. Dle názoru krajského úřadu tedy skutečnost, že koordinované závazné stanovisko obsahuje i tyto sdělení, upozornění, nezpůsobuje nezákonnost. Závěrem krajský úřad konstatoval, že setrvává na provedených přezkumných řízeních vydaných závazných stanovisek a koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova a je toho názoru, že v rámci provedených přezkumných řízení a vypořádání vznesených námitek postupoval zcela v souladu se zákonem.

K potvrzujícímu stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 25. ledna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-5/OV

Námítky odvolatele, směřující k potvrzujícímu závaznému stanovisku, byly postoupeny k vyjádření Ministerstvu zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, ve svém vyjádření z 31. srpna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-7/OVZ, uvedlo, že Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje při vydání závazného stanoviska ze dne 24. dubna 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, vycházela z projektové dokumentace, kterou vypracovala společnost Dopravoprojekt Brno, a. s., IČO: 46347488, říjen 2016, tak jak je to uvedeno na str. 6

tohoto závazného stanoviska. Projektová dokumentace z června 2018, uvedená v části A) odvolání, nemohla být krajské hygienické stanici předložena, neboť závazné stanovisko bylo vydáno v dubnu 2017. Nutno ovšem sdělit, že Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje vydala závazné stanovisko ze dne 26. října 2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, kterým bylo potvrzeno původní závazné stanovisko ze dne 24. dubna 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK. Krajská hygienická stanice v potvrzujícím závazném stanovisku uvádí, cit.: „KHS vydala ke stavebnímu řízení na výše uvedenou č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. dubna 2017. Dle sdělení žadatele budou stavební povolení vydávat různé stavební úřady s odlišnými nároky na formální uspořádání dokumentace, proto v roce 2018 byla dokumentace přepracována dle potřeb jednotlivých stavebních úřadů, přičemž obsahově v dokumentaci ke stavebnímu řízení 06/2018 nedošlo k žádným změnám. Vzhledem k uvedenému zůstává závazné stanovisko č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. dubna 2017 i nadále v plném rozsahu v platnosti.“ Ministerstvo zdravotnictví tak sděluje, že v podaných námitkách odvolatelů nebyl shledán podnět k zahájení přezkumného řízení, neboť tito odvolatelé neuvádí nové skutečnosti či argumenty nasvědčující nezákonnosti tohoto stanoviska Ministerstva zdravotnictví a ostatně je ani prokazují.

K potvrzujícímu stanovisku Ministerstva dopravy, odboru vodní dopravy, ze dne 28. ledna 2020, sp. zn. MD/36907/2021/230

Odvolatelem uvedená námitka, že není zřejmé k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a že se specifikací data této DSP na základě rozkladu dotčený orgán vůbec nevěnoval a také na něj nereagoval, není důvodná. Odvolatelovo další konstatování, že „název stavby sám o sobě nic neříká o podkladech pro vydání závazného stanoviska“, není rovněž případný, jestliže bylo závazné stanovisko potvrzeno. Dále pak jde povahou o opakující se námitku, která je založena na tom, že musí být dokumentace neustále aktualizována, jejíž vypořádání bylo poskytnuto shora. To není možné s ohledem na probíhající složité řízení po řadu let, a tak tato skutečnost, namítaná odvolatelem, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Rovněž tvrzení o tom, že není na námitky reagováno, se neukazuje jako správné, jestliže bylo v důsledku rozkladu vydáno potvrzující rozhodnutí. Tato námitka je lichá a navíc vybočuje z jeho námitkové sféry.

K vyjádření Ministerstva životního prostředí ke koordinovaným závazným stanoviskům Krajského úřadu Olomouckého kraje a stanovisku Natura 2000, ze dne 17. května 2022, sp. zn. ZN/MZP/2022/570/151

Odvolatelova námitka, že trvá na zrušení napadených závazných stanovisek pro jejich nezákonnost, je svojí podstatou opakovanou námitkou, která již byla vypořádána shora. Jak je patrné, příslušný nadřízený dotčený orgán Ministerstvo životního prostředí ani ministr životního prostředí, jimž byly postoupeny námitky odvolatelů uplatněné v rámci vyjádření k podkladům, neshledali ani v tomto případě důvod pro zrušení těchto stanovisek – viz sdělení Ministerstva životního prostředí ze dne 12. října 2022, č. j. MZP/2022/430/806. Tato námitka je proto nedůvodná.

C) Závazné stanovisko EIA

Jak bylo uvedeno již v případě předchozího bodu, odvolatelovy námitky směřující vůči potvrzujícím stanoviskům ministryně životního prostředí, byly postoupeny k vyjádření Ministerstvu životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí na tyto doplněné námitky reagovalo ve sdělení ze dne 12. října 2022, č. j. MZP/2022/430/806. Jak je patrné, Ministerstvo životního prostředí se s těmito námitkami zabývalo jako s podnětem k přezkumnému řízení v souladu s ustanovením § 95 odst. 6 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu, přičemž dospělo k závěru, že tento podnět není důvodný, neboť předmětná závazná stanoviska ministryně životního prostředí byla vydána v souladu s právními předpisy, a není tak žádný důvod pro jejich změnu nebo zrušení v přezkumném řízení podle ustanovení § 149 odst. 8 správního řádu. Komentář odvolatele k úmyslu zákonodárce zlepšovat kvalitu ovzduší je pak zcela irelevantní a nikterak nesouvisí se zákonností prioritního stanoviska EIA. Jedná se pouze o nepodložený názor odvolatele. Odvolatel uvádí, že s výsledkem původního přezkumu prioritního stanoviska EIA nesouhlasí, jelikož obsahuje živý závěr. Podle Ministerstva životního prostředí se jedná pouze o nepodložený názor odvolatele, který je v rozporu s podkladovými materiály k prioritnímu stanovisku EIA. Z hlediska vlivu na veřejné zdraví lze řešený záměr označit za přijatelný, toto tvrzení je vázáno na legislativu

platnou v době procesu EIA, tj. roku 2016, a nelze původní proces EIA hodnotit optikou z roku 2022, jak odvolatel uvádí. Zpřísnění zákonného limitu samo o sobě nemůže vést k nezákonnosti prioritního stanoviska EIA. Z výše uvedených důvodů nebyl shledán věcný ani procesní důvod, který by vedl k nezákonnosti prioritního stanoviska EIA. Námitky odvolatele neobsahují novou věcnou argumentaci, ke které by bylo možné se blíže vyjádřit.

D) Závěrečné požadavky

Odvolatel pak v závěru pouze deklaruje, že rozkladem napadené stavební povolení může být podloženo pouze takovými podklady, které se prokazatelně vztahují k dokumentaci pro stavební povolení v příloze žádosti o vydání stavebního povolení, tedy *Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice – Přerov*, akt. DSP, 06/2018. V rámci předmětného stavebního řízení musí být zpracována nová rozptylová studie, která prokáže nepřekročení nyní platných a účinných limitů hodnot znečištění ovzduší. Pokud dodržení nových zákonných limitů nebude prokázáno, je cele řízení a stavební povolení dálnice - Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice - Přerov nezákonné.

Rozkladová komise tak uzavírá, že rozklad odvolatele, včetně jeho doplnění a dále vyjádření se k podkladům neobsahuje námitku, která by byla shledána důvodnou pro to, aby bylo rozkladu odvolatele plně vyhověno. Především je třeba uvést, že odvolatelem uvedené námitky jsou většinou svojí povahou obstrukčního charakteru, zjevně s cílem řízení prodloužit, aniž by spolek uplatňoval svá práva v mezích, která jsou mu jako spolku vzhledem k jeho subjektivním právům přiznána, a tak odvolatel vnesl celou řadu námitek vybočujících z mezí jeho oprávnění a námitek opožděných (k jejichž projednání sloužilo buď územní řízení – kupř. námitky ke stanovisku EIA, nebo je měl a mohl uplatnit tehdy, když se o nich odvolatel dozvěděl – kupř. podjatost). Dále pak odvolatel znovu a opakovaně namítá celou řadu námitek, které upozorňují na údajná formální pochybení, aniž by byl zhodnocen celý kontext řízení a všechny podklady, celé napadené rozhodnutí. Mnoho námitek odvolatele je jen charakteru rekapitulace podkladů a napadeného rozhodnutí, bez právní či skutkové argumentace. Dále pak odvolatelem napadaná závazná stanoviska a jejich potvrzení se ukazují jako nepřipadná, jestliže byla závazná stanoviska přezkoumána v důsledku podaného rozkladu (a dalších podaných rozkladů), přičemž jak je z dalších rozkladů dále zjevné, svojí podstatou jde začasť o opakované námitky uplatněných již jinými odvolateli.

K rozkladům spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu a spolku Krajina Dluhonice

Z hlediska formy a svého obsahu jsou rozklady obou spolků obdobné a v zásadě se prolínají. V obecné rovině je nutno v úvodu konstatovat, že ne všechny „odvolací“ (rozkladové) námitky obou spolků, resp. i spolku Voda z Tetčic, jsou souladné s dikcí ustanovení § 114 odst. 1 věta druhá stavebního zákona. Dle tohoto zákonného ustanovení je osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu (zde podle zákona č. 100/2001 Sb. jako tzv. dotčená veřejnost), může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Některé z uplatněných námitek jmenovaných spolků jdou mimo předmětný (zákonem vymezený) rámec, kdy tyto nespádají do jejich „námitkové sféry“, neboť jsou mimo veřejný zájem, jehož ochranou se podle svých stanov jmenované spolky zabývají.

1.) Rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA

Odvolatelé dovozují, že zákon č. 256/2016 Sb., je v rozporu se směrnicí EIA a bude proto nutné podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU.

Tato námitka se v případě rozkladů a navazujících žalob spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu stala již notorií. Touto otázkou se na základě odvolatelem vznesené žalobní námitky již dříve zabýval Ústavní soud (viz náleze ze dne 17. července 2019, zn. Pl. ÚS 44/18), který tuto právní úpravu shledal jako ústavně konformní. Ústavní soud, stejně jako pak Nejvyšší správní soud a další správní soudy přitom neshledaly v tomto případě důvod k předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie. Tato skutečnost je ostatně odvolatelům dostatečně známa. V podrobnostech lze kromě uvedeného nálezu Ústavního soudu odkázat na závěry Nejvyššího správního soudu opakovaně přijaté v jeho rozsudcích ze dne 23. února 2022, č. j. 3 As 304/2019-79, a ze dne 21. dubna 2022, č. j. 10 As 533/2021-140, a závěry

řádu na přezkoumatelné vypořádání svých námitek s patřičnými důvody právo. Kdyby tomu tak nebylo, tak by bylo zbytečné, aby správní řízení probíhalo ve dvou fázích, neboť by vždy stačila jen jedna fáze. Nelze připustit představou, že odvolací/rozkladové řízení má nahradit prvostupňové řízení, tzn., že je zbytečné se řádným způsobem zabývat námitkami účastníků řízení, neboť se jimi bude (snad) zabývat odvolací orgán (pokud účastník řízení vůbec odvolání/rozklad podá). Zákon i ustálená judikatura ovšem tuto koncepci správního řízení neuznávají, neboť prvostupňové i odvolací řízení mají rozdílné funkce.

Námítka, že podmínky týkající se zajištění ochrany ovzduší, hluku a monitoringu vod, nebyly Ministerstvem dopravy formulovány v dostatečném rozsahu a kvalitě, je lichá. Tyto podmínky se jeví jako formulované v souladu se zákonem, jestliže vychází ze závazných stanovisek, případně reflektují připomínky odvolatele (viz kupř. podmínky č. 29, 30, 32, 35, 36 územního rozhodnutí). Tyto podmínky byly formulovány jasně a srozumitelně, určitě. Pokud jde o otázky ovzduší, hluku a monitoringu vod, tyto byly posuzovány v rámci závazných stanovisek a reflektovány náležitě napadeným rozhodnutím, viz kupř. protihluková ochrana vzhledem k navrhované dálnici D1 0136. Pokud jde o monitoring přírody, je s ním počítáno podle závazných stanovisek. Rovněž otázka prašnosti je náležitě dle zákona řešena. Podle rozkladové komise speciální stavební úřad převzal do podmínek rozhodnutí všechny podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění popř. budoucího užívání stavby (s výhradou těch, které jsou nyní tímto rozhodnutím doplněny do výrokové části stavebního povolení). Závazná stanoviska jsou vydávána na základě příslušných zákonů a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Naopak připojování dalších obdobných podmínek nad rámec stanovisek, směřujících ke stejnému cíli, by mohlo rozhodnutí učinit zmatečným a nepřezkoumatelným. Nadto je možno konstatovat, že (i) odvolateli formulované požadavky jdou nad rámec příslušných složkových zákonů, kdy stavebník bude v rámci realizace stavby povinen dodržovat právními předpisy, příp. i vydaným stavebním povolením stanovené limity emisí hluku a prachu, kdy navíc předmětná stavba bude moci být v souladu se stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví realizována toliko v denní době, tzn. že požadované měření v noční době je takto protismyslné, resp. nerealizovatelné), přičemž jejich plnění budou dozajista dozorovat příslušné orgány státní správy, a (ii) problematika vegetačních úprav není předmětem vedeného stavebního řízení (žadatel o vydání povolení k realizaci této činnosti speciální stavební úřad nežádal, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu stavebního zákona a nepodléhají tedy rozhodovací pravomoci jmenovaného správního orgánu) a bude zcela nepochybně řešena samostatně a komplexně v rámci řízení o povolení kácení dřevin podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Tyto námitky tak nebyly rozkladovou komisí shledány důvodnými.

2.3) K bodu 6.1 námitek odvolatelů

Odvolatelé žádají, aby stavební povolení bylo zrušeno a aby se ministerstvo znovu a řádné zabývalo návrhem na uložení podmínky o ozelenění podél neprůhledných PHS před příp. vydáním nového stavebního povolení. Ministerstvo totiž svými irelevantními argumenty porušilo základní principy správního řádu, podle kterého mají účastníci řízení dle § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu na přezkoumatelné vypořádání svých námitek s patřičnými důvody právo. Kdyby tomu tak nebylo, tak by bylo zbytečné, aby správní řízení probíhalo ve dvou fázích, neboť by vždy stačila jen jedna fáze. Nelze připustit představu, že odvolací/rozkladové řízení má nahradit prvostupňové řízení, tzn., že je zbytečné se řádným způsobem zabývat námitkami účastníků řízení, neboť se jimi bude (snad) zabývat odvolací orgán (pokud účastník řízení vůbec odvolání/rozklad podá). Zákon i ustálená judikatura ovšem tuto koncepci správního řízení neuznávají, neboť prvostupňové i odvolací řízení mají rozdílné funkce. Tvzení ministerstva, že obsah návrhu je podobný obsahu uložené podmínky č. 32 stavebního povolení, je nesprávný. Návrh byl tak ministerstvem odmítnut v rozporu se správním řádem, přičemž tento postup způsobuje závažnou vadu napadeného stavebního povolení, jak dokládá odvolateli citovaný rozsudek městského soudu.

Odvolatelé ve své námítce požadovali uvést v rozhodnutí podmínku osázení protihlukových stěn vhodnými popínavými dřevinami. Tomuto požadavku speciální stavební úřad nevyhověl, neboť tato problematika je podle něj jednak dostatečně řešena závazným stanoviskem Magistrátu

města Přerova, odboru životního prostředí, a dále proto, že vegetační úpravy nejsou předmětem vedeného stavebního řízení.

Jak již bylo uvedeno výše v případě obdobné námítky spolku Voda z Tetčic, resp. námitek odvolatelů pana Ing. Jaroslava Horáka a pana Pavla Horáka, námitka absence projektu vegetačních úprav je nedůvodná. Projekt vegetačních úprav je sice součástí DSP, avšak není předmětem žádosti o stavební povolení a z tohoto titulu není (a nemůže být) součástí správního spisu, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají tedy povolení stavebního řízení dle stavebního zákona. Podmínky pro vlastní realizaci vegetačních úprav stanovil orgán ochrany přírody v koordinovaném závazném stanovisku Magistrátu města Přerova ze dne 26. října 2020, č. j. MMPR/204197/2020/STAV/ZP/Tes. Vegetační úpravy pak dále komplexně posoudí orgány ochrany přírody v řízení o povolení kácení dřevin, kdy vegetační úpravy budou jako objekt SO 801 součástí náhradní výsadby za pokácené porosty (dřeviny). Námitka, že ekologické spolky (tedy i odvolatelé) se k projektu vegetačních úprav nebudou moci vyjádřit, je naprosto lichá a nedůvodná. Jak je patrné z DSP, v rámci vegetačních úprav jsou v trase dálnice použity k ozelenění svahů a rovin pouze domácí druhy dřevin. Výjimkou je ozelenění protihlukových zdí (PHS), kdy z důvodu nedostatku samopnoucích domácích druhů popínavek, použitelných na suchá a osluněná stanoviště, je nutné užití introdukovaných druhů. Dále je užití nepůvodních dřevin situováno do prostoru městské části Předměstí, mezi stavbu a zastavěné území a zástavbu samotnou, mimo otevřenou krajinu, kde je kromě ekologického přínosu kladen i větší důraz na estetický účinek, proto jsou domácí druhy dřevin na pohledově více exponovaných místech doplněny i o druhy nepůvodní nebo kultivary s výraznějším kvetením nebo barevným podzimním efektem. I přes jejich nepůvodnost se nejedná o druhy invazní. Jak bylo již řečeno, vegetační úpravy však nejsou předmětem tohoto (stavebního) řízení, návrhy odvolatelů na stanovení podmínek „ozelenění“ apod. tak byly vyhodnoceny jako bezpředmětné.

Námítky odvolatelů jsou proto zcela nedůvodné.

2.4) K bodu 7 námitek odvolatelů

Odvolatelé namítali nedostatky a zastaralost Rozptylové studie (5/2016), podle které je u rodinných domů č. p. 48 a Náves 50 v Dluhonicích překračován denní emisní limit pro PM10 a roční imisní limit pro benzo(a)pyren, kdy zároveň od 1. ledna 2020 došlo ke zpřísnění ročního imisního limitu pro PM2,5 na hodnotu 20 µg/m³. Předmětná rozptylová studie takto vychází ze zastaralých prognóz dopravních intenzit a ze zastaralého ročního limitu pro PM2,5, protože je nezbytné ji jako odborný podklad aktualizovat a poté použít jako nový podklad pro rozhodnutí.

Předně je třeba uvést, že odvolatelé nemají žádný vztah k výše uvedeným dvěma stavbám (nemovitostem) v obci Dluhonice, nejsou jejich vlastníci, a tudíž ve vztahu k nim nemohou jakkoli být dotčeni na svých právech (ani co se týče plnění či neplnění namítaných imisních limitů).

Námitka, že chybí vyhodnocení tzv. kumulativních a synergických vlivů více staveb na okolí, je svým charakterem námitkou, která má místo v územním plánování, nikoliv však v procesu územního či stavebního řízení, což konstatoval k totožné námitce odvolatelů Krajský soud v Ostravě – viz rozsudek ze dne 23. září 2021 č. j. 38 A 6/2021-246. Jak bylo uvedeno výše už v případě rozkladu spolku Voda z Tetčic, náplní hlukové studie je řešení protihlukové ochrany přilehlé obytné zástavby vzhledem k navrhované dálnici D1 0136 včetně nájezdů a sjezdů a včetně MÚK Přerov – sever, jejíž součástí je nová silnice I/55 a včetně přeložky silnice II/436 před obcí Bochoř. Hluková studie řeší pouze silniční dopravu. Toto je standardní postup. Každý typ dopravy se hodnotí zvlášť. Pro chráněný venkovní prostor staveb jsou hlukové limity stanoveny v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. pro jednotlivé zdroje hluku (např. pro silniční dopravu, pro železniční dopravu apod.). V nařízení vlády není stanoven hlukový limit pro společné působení více zdrojů hluku (pro synergii), např. pro silniční a železniční dopravu. Z hlediska posouzení hlukové zátěže s ohledem na ochranu zdraví osob a zvířat vycházel speciální stavební úřad ze závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, která veškeré podklady posoudila a na jejich základě vydala závazné stanovisko, které bylo poté převzato do napadeného rozhodnutí.

Nad rámec dokladů, které jsou součástí spisu orgánu I. stupně, stavebník v rámci vyjádření k rozkladu předložil měření hluku z dopravy před zahájením stavby dálnice D1 0136 Říkovice – Přerov, které bylo provedeno v listopadu 2018. Z něho je patrné, že stavebník má aktuální

informace, které průběžně vyhodnocuje a reaguje na ně. Nelze tedy přisvědčit námitce odvolatelů, že studie jsou neaktuální a účelově zpracované.

Odvolateli namítaná zastaralost Rozptylové studie (Ecological Consulting, 05/2016), jež hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší, není důvodná. Uvedená studie hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší. Požadavky rozptylové studie jsou respektovány v projektové dokumentaci. Stavebník na základě podmínky z územního rozhodnutí, která byla stanovena závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí, provede v době provozu měření skutečných imisních koncentrací a na základě výsledků, pokud se to ukáže jako nezbytné, budou navržena a po dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny realizována opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. Podmínka vychází z EIA a je zahrnuta i ve stavebním povolení. Rozptylová studie byla zpracována pro potřeby projektové dokumentace DÚR a DSP v květnu 2016. Předpokladem pro její použití byl předpoklad zahájení stavebního řízení v roce 2016. Rozptylová studie byla v době zpracování plnohodnotným podkladem pro stavební řízení a splňovala požadavky v té době platných právních předpisů, včetně metodických postupů platných a používaných v roce 2016. Z důvodu delší doby jednotlivých povolovacích procesů (zejména změny územního rozhodnutí) bylo podání žádosti o stavební povolení učiněno v roce 2020, kdy současně došlo ke zpřísnění ročního limitu pro PM_{2,5}, který tato Rozptylová studie již nereflektuje. Stavebník pro zjištění rozsahu případných kompenzačních opatření zadal vypracování Rozptylové studie, která bude zohledňovat zpřísněný roční limit pro PM_{2,5}. Stavebník závěry nové Rozptylové studie zohlední již při realizaci stavby.

Nelze pominout ani to, že námitkami odvolatelů ohledně údajných nedostatků rozptylové studie se z hlediska svých kompetencí zabývala ministryně životního prostředí, přičemž konstatovala, že zpřísnění limitu pro PM_{2,5} od 1. ledna 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnicových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Při zpracování rozptylové studie byly brány přírůstky dopravních intenzit s výhledovou intenzitou dopravy pro rok 2040. Přestože tedy byla tato studie zpracována v roce 2016, její hodnocení (výpočet emisí) bylo provedeno pro rok 2040. Z uvedeného pohledu nelze dojít k závěru, že by posouzení bylo zastaralé, příp. neaktuální. Posouzení vlivů imisí nebylo prováděno pro rok 2016, ale s časovým výhledem až do roku 2040. Nadto, z předmětného posouzení také vyplynulo, že realizací záměru dojde ke snížení expozice obyvatel centra Přerova, odkud řešený úsek dálnice D1 tranzitní dopravu významně odkloní a ve výsledku tak dojde k celkovému zlepšení imisní situace ve městě Přerov.

Namítají-li tedy odvolatelé nutnost nové studie s ohledem na zpřísnění limitů pro částice PM_{2,5} od 1. ledna 2020, je třeba poukázat především na to, že z posouzení vlivů imisí z roku 2016 jako podkladu pro stanovisko EIA vyplynulo, že při výpočtu jednotlivých hodnot vycházelo posouzení ze směrnicových hodnot pro částice PM_{2,5} stanovených WHO, která počítá se směrnicovou hodnotou pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5} na úrovni 10 mikrogramů/m³. Z přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší přitom vyplývá, že do 31. prosince 2019 byl stanoven pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5} limit 25 mikrogramů/m³ a od 1. ledna 2020 limit 20 mikrogramů/m³. Jestliže tedy posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví zpracované v roce 2016 vycházelo z hodnot nižších, tedy ještě přísnějších, než jsou stanoveny zákonem od roku 2020, nemůže být námitka stran zpracování nové studie z důvodu zpřísnění limitů důvodná.

3.) *K uloženým podmínkám stavebního povolení*

3.1) *Návrhy na doplnění nových podmínek stavebního povolení, resp. k nezákonnému odmítnutí podmínek navržených v prvostupňovém řízení*

Jak je patrné, speciální stavební úřad požadavku na uložení samostatných podmínek do stavebního povolení nevyhověl, neboť obsahově jde o stejné podmínky, které byly požadovány dotčenými orgány na úseku ochrany životního prostředí a ochrany veřejného zdraví. Podmínky, které upravují plnění požadavků uplatněných odvolateli, jsou obsaženy v pravomocném územním rozhodnutí a dále např. v podmínkách č. 29, 30, 32, 35, 36 tohoto rozhodnutí. Obdobně jsou

požadavky formulovány v pravomocných rozhodnutích vydaných podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Monitoring životního prostředí v různém rozsahu a z hlediska různých faktorů je požadován dotčenými orgány v jejich závazných stanoviscích. Speciální stavební úřad převzal do podmínek tohoto rozhodnutí podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění popř. budoucího užívání stavby. Závazná stanoviska jsou vydávána na základě zákona a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Připojování dalších obdobných podmínek směřujících ke stejnému cíli by učinilo rozhodnutí zmatečným a nepřezkoumatelným.

Další věcné vypořádání této opakované námítky odvolatelů bylo provedeno již výše, pod body 2.2) a 2.3).

3.2) Návrh na úpravu podmínky č. 19) stavebního povolení

Odvolatelé žádají, aby podmínka č. 19 stavebního povolení byla doplněna o časový údaj (číselně či slovně), do kdy musí Ředitelství silnic a dálnic ČR nebo zhotovitel stavby nadměrné znečištění ovzduší při realizaci dálnice zajistit, např. na základě podnětu veřejnosti či vedení dotčené samosprávy. Nyní uložený požadavek ministerstva na zajištění v maximální možné míře eliminace znečištění ovzduší nemusí být totiž během výstavby dálnice vždy důsledně splněn. Je tedy nutné, aby když k takové situaci dojde, byla náprava provedena v krátké lhůtě, např. do 5 – 7 dní od oznámení veřejnosti či vedení samosprávy.

Rozkladová komise se upřesňující návrh odvolatelů na doplnění lhůty pro zajištění opatření k nápravě jeví jako vhodný a logický, směřující k dosažení požadovaného cíle. Shledala proto tuto námitku důvodnou, přičemž podmínka pod č. 19) byla takto do stavebního povolení doplněna dle návrhu odvolatelů.

4.) Absence projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení

Odvolatelé žádají, aby stavebního povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady chybí Projekt vegetačních úprav, který podle záznamu z jednání ze dne 26. srpna 2016 a ze dne 1. září 2016 prokazatelně téměř 5 let existuje. Odvolatelé se totiž jedině tímto způsobem mohou s jeho obsahem seznámit a vyjádřit se k němu a příp. proti jeho obsahu brojit v novém rozkladu. Pokud si ho ministerstvo nezaopatřilo do spisu, aby se mohlo dle § 3 ve vztahu § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu správným postupem vypořádat s návrhem odvolatelů k obsahu vegetačních úprav, pak postupovalo nezákonně, jelikož samo nekompetentně a neodborně rozhodovalo. Odvolatelé dále žádají, aby bylo do spisu vloženo vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody k jejich návrhu v námitkách ze dne 21. června 2021, aby vegetační úpravy obsahovaly jen geograficky místní druhy dřevin a travin. Postupem ministerstva došlo opět k tomu, že před vydáním napadeného rozhodnutí se odvolatelé nemohly s tímto vyjádřením seznámit a vyjádřit se k němu.

V případě vegetačních úprav se jedná o opakující se námitku (jak spolků Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Krajina Dluhonice, Voda z Tetčic, tak i fyzických osob pana Ing. Jaroslava Horáka a pana Pavla Horáka), která byla bezesbýtku vypořádána již výše. Jak bylo již uvedeno, projekt vegetačních úprav je součástí DSP, avšak není předmětem žádosti o stavební povolení a z tohoto titulu není součástí správního spisu, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají tedy řízení dle stavebního zákona. Podmínky pro realizaci vegetačních úprav stanovil místně příslušný orgán ochrany přírody v koordinovaném závazném stanovisku. Vegetační úpravy pak dále komplexně posoudí orgány ochrany přírody v řízení o povolení kácení dřevin, kdy vegetační úpravy budou jako objekt SO 801 součástí náhradní výsadby za pokácené porosty (dřeviny). Námitka, že ekologické spolky (tedy i odvolatelé) se k projektu vegetačních úprav nebudou moci vyjádřit, je nedůvodná, protože je obecně známo, že nejméně jeden z odvolatelů (spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu) se řízení podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny o povolení kácení dřevin mimo les aktivně účastní.

5.) Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu

Odvolatelé žádají, aby před vydáním rozhodnutí o podaných rozkladech došlo k aktuálnímu prověření časové platnosti všech podkladových vyjádření, stanovisek a správních rozhodnutí,

přičemž pokud bude zjištěno, že jejich doba platnosti již skončila, jak je zřejmé z výše uvedených 2 podkladů, nebo že může skončit ještě před vydáním rozhodnutí ministra, tak bude Ředitelství silnic a dálnic ČR vyzváno k předložení jejich aktualizací, aby všechny podklady, tj. s omezenou časovou platností či věcně, byly v době rozhodování ministra platné. Tento postup ministra přitom bude souladný s § 2 odst. 1 a odst. 4 a § 3 ve vztahu k § 50 odst. 2 a odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť prvostupňové i odvolací řízení tvoří jeden celek.

I v tomto případě se tak jedná o opakující se námitku a rozkladová komise proto pouze odkazuje na vypořádání k bodu 2.1) rozkladu odvolatelů. Lze tedy jen zopakovat, že aktualizaci stanovisek zajišťuje stavebník průběžně po celou dobu probíhajících správních řízení. To, že některá vyjádření nejsou výslovně uvedena v odůvodnění rozhodnutí, bez dalšího neznamena, že by nebyla vzata v úvahu nebo že by o nich účastníci řízení neměli informace. Je zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti dle § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a jsou proto nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů).

6) Absence důvodů o nezahrnutí všech podkladů do rozhodnutí – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu

Odvolatelé žádají, aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, jak ministerstvo naložilo se všemi podklady, které Ředitelství silnic a dálnic ČR přiložilo ke své žádosti, tzn., které nepoužilo a z jakých důvodů, přičemž zvláště je nutné, aby byla pozornost věnována 8 podkladům, které jsou uvedeny výše a které nemusejí být ani platné

Rovněž v tomto případě se jedná o opakovanou námitku. Lze tedy opět jen uvést, že tento požadavek nevychází z žádného ustanovení platného právního předpisu. Speciální stavební úřad uvedl v odůvodnění rozhodnutí výčet nejdůležitějších podkladových závazných stanovisek a vyjádření (těchto dokladů je uvedeno celkem 47). Nebylo by účelné uvádět seznam všech podkladů ve spise bez výjimky; doklady, které nejsou uvedeny, jsou například stanoviska správců infrastruktury a sítí, z jejichž vyjádření vyplývá, že jimi spravovaná infrastruktura nebo sítě nebudou dotčeny (není proto žádného racionálního důvodu je ve stavebním povolení, tedy napadeném rozhodnutí, uvádět). To, že některá vyjádření nejsou výslovně uvedena v odůvodnění rozhodnutí, neznamena, že by nebyla vzata v úvahu nebo že by o nich účastníci řízení neměli informace. Naopak ze samotného faktu, že odvolatel upozorňuje na konkrétní podklady, je zřejmé, že tato vyjádření mu byla poskytnuta v rámci nahlížení do spisu. Je zřejmé, že i tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto zcela nedůvodné.

7.) Absence důvodů o nezahrnutí 18 požadavků vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov, a.s., ze dne 22. 8. 2017, č. j. 2017/1180/Pj-S5 do výroků stavebního povolení – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu

Odvolatelé žádají, aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s. § 50 odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč ministerstvo nezahrnulo 18 požadavků k povolení 10 SO, které jsou uvedeny ve vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov a. s., ze dne 22. srpna 2017, ačkoliv je to výslovně požadováno, přičemž jde o podklad, který ŘSD ČR přiložilo ke své žádosti.

Odvolatelé zde v první řadě nejsou v pozici zmocněnce účastníka řízení – společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a.s. Tyto námitky absolutně překračují okruh zájmů a subjektivních práv, k jejichž ochraně jsou dle svých stanov oba spolky povolány. Společnost Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., jako vlastník dotčené veřejné technické infrastruktury, tj. účastník stavebního řízení, navíc ani proti vydanému stavebnímu povolení nepodala rozklad, v němž by brojila proti tomu, že její vyjádření (které není závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu) speciální stavební úřad nepřevzal do podmínek stavebního povolení, resp. ani nevyužila ani svého práva vyjádřit se k podaným rozkladům dle § 86 odst. 2 správního řádu. Z toho lze více než důvodně usuzovat, že jmenovaný účastník řízení plně akceptoval stavební povolení

na předmětnou dopravní stavbu a jeho práva a povinnosti s tímto nejsou v jakémkoli rozporu. Sám stavebník si je nepochybně vědom toho, že při realizaci stavby bude třeba krom jiného plnit i požadavky jmenovaného účastníka řízení (byť nejsou stanoveny jako veřejnoprávní podmínky stavebního povolení), a to proto, aby se stavebník nedostal do kolize se soukromoprávní sférou tohoto účastníka řízení (chráněnou zejm. občanským zákoníkem, nikoli stavebním zákonem).

Jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 21. dubna 2022, č. j. 10 As 533/2021 – 140, www.nssoud.cz), odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „univerzálními ochránci“ všech možných zájmů a mohou proto uplatňovat (ať už ve správních, nebo soudních řízeních) jen ty námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny, resp. ochrany životního prostředí. Zároveň ale spolky nemohou napadat závazná stanoviska (ev. vyjádření) jen z „preventivních důvodů“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. Spojitost mezi jejich námitkami a ochranou životního prostředí musí přitom buď být zjevná, nebo musí vyplývat z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně ji musí spolek prokázat. Z vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov, a.s., není patrné, že by se týkalo ochrany životního prostředí (uvedené podmínky se týkaly převážně ochrany inženýrských sítí z hlediska provozu vodovodu a zabezpečení přípojek jeho uživatelů) a ani sami odvolatelé nic takového nenamítají.

Je zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

8.) *Absence důvodů o nezahrnutí 24 požadavků vyjádření Správy železniční dopravní cesty, s. o., ze dne 11. prosince 2017, č. j. 20044/2017-OR OLC-OPS/KIJ, do výroků stavebního povolení – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu*

Odvolatelé žádají, aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč ministerstvo nezahrnulo 24 požadavků k povolení stavby, které jsou uvedeny ve vyjádření Správy železnic, s. o., ze dne 11. prosince 2017 (s prodlouženou platností ze dne 19. března 2018 a ze dne 7. ledna 2020), ačkoliv je to výslovně požadováno, přičemž jde o podklad, který Ředitelství silnic a dálnic ČR přiložilo ke své žádosti.

I v tomto případě platí totéž co v předchozím bodu 7.). Z vyjádření Správy železniční dopravní cesty (Pozn.: nyní Správa železnic, s. o.) není patrné, že by se týkalo ochrany životního prostředí. Správa železnic jako provozovatel dráhy se zde vyjadřovala především z hlediska zajištění ochrany bezpečnosti dráhy a provozu na ní, přičemž ani sami odvolatelé nenamítají, jaké zájmy z hlediska ochrany životního prostředí by tímto měly být ohroženy. Je zřejmé, že tyto námitky směřují opět do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

9.) *Absence důvodů o nezahrnutí 20 požadavků vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje ze dne 10. června 2019, č. j. SSOK JH-12654/2019 do výroků stavebního povolení – porušení § 50, odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu*

Odvolatelé žádají, aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť v souladu s ust. § 50 odst. 4, § 68 odst. 3 ve vztahu k § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč ministerstvo nezahrnulo 20 požadavků k povolení 3 SO, které jsou uvedeny ve vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje ze dne 10. června 2019 (s prodlouženou platností ze dne 28. května 2021), ačkoliv je výslovně požadováno, aby Ředitelství silnic a dálnic ČR tyto požadavky dodrželo. A to lze provést jen jejich zahrnutím do napadeného rozhodnutí (jinak jde jen o pouhý slib Ředitelství silnic a dálnic ČR, který nelze právně vymáhat), přičemž jde o podklad, který Ředitelství silnic a dálnic ČR přiložilo ke své žádosti.

Rovněž i v případě této námitky lze odkázat na výše uvedené pod body 7.) a 8.). Správa silnic Olomouckého kraje jako příspěvková organizace vykonávající funkci majetkového správce pozemních komunikací ve vlastnictví kraje, v předmětném stanovisku uplatnila připomínky z hlediska svých zájmů, tedy požadavky na minimalizaci dopadů záměru na krajské silnice (tj. zajištění přeložek apod.). Není tedy zřejmé a ani odvolatelé neuvádějí, jak by tímto (tj. nezahrnutím podmínek do výroku stavebního povolení) mohly být ohroženy zájmy na ochraně životního prostředí.

Lze tedy opět konstatovat, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti a jsou proto nedůvodné.

10.) *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum těchto závazných stanovisek*

10.1) *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Úřadu pro civilní letectví ze dne 14. 10. 2020, č. j. 012033-20-701*

Odvolatelé žádají, aby ministerstvo zajistilo přezkum tohoto závazného stanoviska podle ust. § 149 správního řádu, neboť bylo vydáno v rozporu s § 149 odst. 2 správního řádu, jelikož není zřejmé, na základě jakých podkladů bylo vydáno a jak se s nimi úřad vypořádal, a dále také chybí přesvědčivé odůvodnění. Dále namítají, že toto závazné stanovisko nenašli v napadeném rozhodnutí mezi podklady, takže v rozporu s § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu není přezkoumatelné zřejmé, proč ho ministerstvo nezařadilo mezi podklady, ačkoliv ho má ve spise a ačkoliv se týká povolované stavby dálnice.

V předmětném závazném stanovisku Úřad pro civilní letectví toliko konstatoval, že předmětnou stavbou nejsou dotčeny zájmy civilního letectví a nemá tak námitky proti její realizaci. Ve stavením povolení jsou ve výrokové části zakomponována závazná stanoviska, která stanovují podmínky a ostatní podklady jsou tak uvedeny pouze v příkladném výčtu v části odůvodnění. To, že zde není explicitně uvedeno rovněž toto závazné stanovisko, nepředstavuje vadu rozhodnutí a není důvodem nezákonnosti stavebního povolení. Závazné stanovisko Úřadu pro civilní letectví bylo přesto z důvodu právní jistoty postoupeno dle § 149 odst. 7 správního řádu příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu – Ministerstvu dopravy, odboru civilního letectví s žádostí o potvrzení nebo změnu. Odbor civilního letectví Ministerstva dopravy vydal stanovisko ze dne 20. prosince 2021, č. j. MD-36702/2021-220/2, jímž toto závazné stanovisko potvrdil.

S ohledem na výše uvedený závěr Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 21. dubna 2022, č. j. 10 As 533/2021 – 140, www.nssoud.cz), že odvolatelé jako ekologické spolky nemohou napadat závazná stanoviska jen z „preventivních důvodů“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí, což se v tomto případě zjevně nestalo, lze uzavřít, že jejich námitky vůči závaznému stanovisku Úřadu pro civilní letectví směřují do oblasti mimo jejich námitkovou sféru a jsou proto nedůvodné.

10.2.) *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. dubna 2021, č. j. KUOK 47265/2021, vydaného dle § 15 odst. 2 stavebního zákona o ověření podmínek územního rozhodnutí a změny územního rozhodnutí*

Odvolatelé žádají, aby ministerstvo zajistilo přezkum tohoto závazného stanoviska podle ust. § 149 správního řádu, neboť se domnívají, že bylo vydáno nezákonně, resp. vydal ho nesprávný úřad, neobsahuje řádné poučení o opravném prostředku a neobsahuje podrobnou analýzu s doloženými přesvědčivými důkazy, že podmínky územního rozhodnutí (2006) a jeho změny (2021) byly skutečně splněny.

Obdobnou námitku uvedl i spolek Voda z Tetčic a proto lze odkázat na výše uvedené vypořádání této námitky k bodu 2.) jeho rozkladu. Tj. tato dedukce odvolatele je mylná, neboť obecným stavebním úřadem příslušným k vydání územního rozhodnutí stavby dopravní infrastruktury je dle ustanovení § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb. krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba uskutečnit, a to s účinností od 1. srpna 2019. Ostatně toto závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona bylo na základě rozkladů spolků přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem – Ministerstvem pro místní rozvoj. Přestože Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 31. prosince 2021, č. j. MMR-103963/2021-83, v přezkumném řízení dle § 97 odst. 3 správního řádu původní závazné stanovisko – souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního, hospodářství, ze dne 30. dubna 2021, č. j. KUOK 47265/2021, zrušilo z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění, potvrdilo závěr, že v daném případě se jedná o stavbu vymezenou zákonem č. 416/2009 Sb., podle jehož ustanovení § 2e odst. 1 je příslušný k vedení územního řízení a řízení o vyvlastnění, jehož předmětem je stavba dopravní infrastruktury, krajský úřad kraje, na jehož území se má stavba

uskutečnit, tj. Krajský úřad Olomouckého kraje. Po vrácení věci pak Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního, hospodářství vydal nové závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, v němž potvrdil dodržení podmínek územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. Toto závazné stanovisko, které zcela nahradilo původní souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, bylo doplněno do spisu. Účastníci řízení včetně odvolatelů pak měli možnost se s jeho obsahem seznámit a v rámci svých vyjádření k podkladům toto nové závazné stanovisko opětovně napadly.

Závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. září 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, bylo poté toto závazné stanovisko – souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona již potvrzeno jako zákonné a věcně správné. Ministerstvo pro místní rozvoj k námitce odvolatelů, že mezi podklady pro rozhodnutí je závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021, které ale neobsahuje přesvědčivé údaje, jakým způsobem bylo provedeno ověření dodržení všech podmínek územního rozhodnutí ze dne 3. března 2006 a změny územního rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2019, ve znění ze dne 14. dubna 2021, uvedlo, že pro zachování přehledu o spojitosti a všech návaznostech případu je důležité, aby součástí správního spisu, tedy podkladů pro rozhodnutí, bylo i závazné stanovisko, které bylo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu zrušeno. Závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 bylo zrušeno a pozbylo tak své platnosti. Následně bylo vydáno nové závazné stanovisko ze dne 25. dubna 2022, které závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 plně nahradilo. K požadavku o přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a specifikaci data této DSP, Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že krajský úřad v závazném stanovisku ze dne 25. dubna 2022 specifikoval posuzovanou projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení jako (akt. DSP), č. zakázky 15-001-A1-PDPS z 06/2018 a její dodatek č. 1 k části A. Průvodní zpráva z 04/2021 (pod názvem akce „Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice – Přerov akt. DSP“, zhotovená SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, kterou zastupuje společnost Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, oprávněná osoba Ing. Ivo Kišš, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, jako koordinátor a hlavní inženýr projektu). Ministerstvo pro místní rozvoj ověřilo výše uvedenou skutečnost na základě předloženého podkladového materiálu a přisvědčilo v této souvislosti odůvodnění krajského úřadu. Ministerstvo pro místní rozvoj tak po přezkoumání závazného stanoviska ze dne 25. dubna 2022, č. j. KUOK 38195/2022, podle § 149 odst. 7 správního řádu neshledalo, že by bylo nezákonné nebo věcně nesprávné.

Rozkladová komise tak s ohledem na výše uvedené námitky odvolatelů týkající se souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona neshledala důvodnými.

10.3.) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 26. října 2020, č. j. MMR/204197/2020/STAV/ZP/Tes

Odvolatelé žádají, aby všechny příslušné nadřízené orgány předmětné koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova ze dne 26. října 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumaly, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby požadavky na ochranu krajinného rázu byly dle uvedených návrhů změněny (změna 1 požadavku) a doplněny (o 2 nové požadavky). Ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto koordinovaného závazného stanoviska byly skutečně zahrnuté do podmínek napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které ministerstvo opomnělo zahrnout.

Vzhledem k tomu, že námitky odvolatelů směřují do obsahu závazného stanoviska, požádal ministr dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje. Jak bylo uvedeno již k bodu 1.7) rozkladu spolku Voda z Tetčic, Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, poté závazným stanoviskem ze dne 11. ledna 2022, č. j. KUOK 126579/2021, koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova změnil, a to tak, že v části 3. do obsahu závazného stanoviska, vydaného orgánem ochrany ovzduší doplnil odůvodnění, a části 8. a 9. (závazné stanovisko silničního správního úřadu) nahradil zcela novým zněním, dle něhož místně příslušný silniční správní úřad s předmětnou dopravní stavbou při dotčení veřejných zájmů, které hájí podle zákona o pozemních komunikacích, souhlasí (bez jakýchkoli dalších podmínek) a dále toto nové formulované souhlasné závazné stanovisko řádně odůvodnil, a ve zbytku koordinované závazné stanovisko potvrdil. K jednotlivým námitkám uvedeným v rámci podaných rozkladů pak krajský úřad uvedl:

- K projektu vegetačních úprav a jeho absenci v řízení – vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají řízení dle stavebního zákona. Jak upozornil orgán ochrany přírody ve svém závazném stanovisku (viz MMPR/204197/2020 ze dne 26. října 2020) u orgánu ochrany přírody se vede samostatné řízení ve věci žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 zákona o ochraně přírody ve spojitosti s realizací stavby 0136 Říkovice - Přerov. Jedná se o samostatné správní řízení pod spís. zn. MMPR/136993/STAV/ZP/Tes, za účasti účastníků řízení. V souladu s § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody disponují spolky oprávněním být účastníky tohoto řízení, za předpokladu splnění podmínek účasti (srov. § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody) a mohou jako účastníci řízení uplatňovat svá práva a vyjadřovat se ke všem podkladům, tedy i k projektu vegetačních úprav, který je podkladem pro dané řízení. Právě v rámci řízení o povolení kácení dřevin se mimo jiné rozhoduje o stanovení náhradní výsadby, pro niž je tento projekt podkladem.

- K navržené podmínce, že vegetační úpravy budou obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin – otázka použití geograficky původních dřevin je zapracována do podmínek stavebního povolení (srov. např. podmínku 32). Na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody MMPR/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. října 2020, kdy v rámci stanovených podmínek orgán ochrany přírody zohlednil skutečnost vhodnosti přednostního použití domácích botanických druhů stanoviště vhodných keřů a stromů, nepoužívání zahradnických kultivarů a využití introdukovaných dřevin jen v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí. Požadavek spolků je na vyžadování jen domácích stanoviště vhodných botanických druhů. S tím krajský úřad nemůže souhlasit, protože formulace orgánu ochrany přírody více reflektuje na praktické zkušenosti využívání geograficky původních druhů při ozeleňování v krajině. Lze souhlasit obecně s názorem spolků, že je maximálně žádoucí využívat takových druhů tam, kde je to možné. Tento požadavek však není vhodné uplatňovat ve všech případech. Naopak v situacích, kdy se prokáže, že není vhodné trvat na tomto požadavku, např. v případě, který orgán ochrany přírody popsal ve stanovené podmínce jako případy, kdy je doloženo, že se introdukované dřeviny v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí, je vhodnější na striktním požadavku formulovaném spolky, spočívající ve využití jen geograficky místních druhů dřevin a travin, netrvat. Z výše uvedených důvodů je nutno odmítnout proto rovněž požadavek spolků na přeformulování podmínky č. 32 pod písm. e) na využití pouze geograficky místních druhů dřevin.

- K návrhu doplnění podmínky, že neprůhledné protihlukové stavby budou do zprovoznění stavby osázeny vhodnými místně původními popínavými rostlinami a to s následnou zvýšenou péčí po dobu 5 let – orgán ochrany přírody v rámci svého závazného stanoviska formuloval podmínku, jež stanovuje, že PHS budou mimo mostní objekty z vnější strany po celé délce osázeny takovými druhy popínavých rostlin, které jsou natolik vzrůstné, že přerostou výšku PHS až na její vnitřní stranu, ve spolupráci s dendrologem bude vyřešena případná potřeba zdrsnění stěn nebo podpůrných konstrukčních prvků k jejich uchycení. Osázení bude udržováno po dobu existence PHS. Požadavek spolků na doplnění formulace do zprovoznění stavby je nadbytečný, neboť všechny podmínky stavebního povolení musí být splněny do kolaudace a zprovoznění stavby. Požadavek na časové omezení péče v délce 5 let je stanovením časově kratšího období než ve svých podmínkách formuloval orgán ochrany přírody, který stanovil dobu na udržování osázení po dobu existence PHS (tedy nejen prvních pět let po provedení výsadby, jak je formulován požadavek spolků). K požadavku na doplnění slova „zvýšenou“ péči je třeba uvést, že by se jednalo o nadbytečné doplnění rozsahu péče formou neurčitého pojmu bez bližšího vysvětlení tohoto pojmu. Zároveň orgán ochrany přírody upozorňuje, že vlastní označení „péče“ již zahrnuje souhrn všech úkonů nezbytných pro zajištění prospívání vysazených rostlin a udržování těchto exemplářů na jejich stanovišti (např. vlastní výsadbu, průběžnou kontrolu, dosazování uhynulých rostlin, atd.).

- K otázce využití pouze místně původních druhů se krajský úřad vyjádřil již výše.

- K připomínce k zahrnutí jen 5 požadavků na ochranu krajinného rázu a nezahrnutí poslední podmínky místo 6 se krajský úřad vyjádřil již výše.

- K návrhu nového požadavku formulovaného v rámci rozkladu spolků Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu a Krajina Dluhonice k uložení podmínky výsadby dřevin tak, aby vytvářely

nepravidelné shluky, přičemž mezi dřevinami bude vysazena místně původní tzv. motýlí směs ke zvýšení biodiverzity, krajský úřad konstatuje, že v rámci problematiky zásahu do krajinného rázu je nutné se i při formulaci podmínek držet takových požadavků, jež nepřekročí rámec řešené problematiky. Formulace požadavku na vysetí motýlí směsi ke zvýšení biodiverzity by takovým překročením řešené problematiky bylo, proto ji z tohoto důvodu krajský úřad odmítá. S požadavkem na charakter vlastních výsadeb spočívající ve vytváření nepravidelných shluků odkazuje krajský úřad spolky na jeho uplatnění v rámci řízení o povolení kácení dřevin a ukládání náhradní výsadby dle § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody, v rámci kterého je možné uložit nejen rozsah prováděných náhradních výsadeb, ale rovněž formu a prostorové umístění.

- K otázce realizace náhradní výsadby krajský úřad odkazuje na samostatné řízení o povolování kácení dřevin dle § 8 zákona o ochraně přírody, v rámci kterého bude rovněž řešeno uložení náhradní výsadby dle § 9 zákona o ochraně přírody. V rámci tohoto řízení mohou spolky být účastníky řízení a uplatňovat své připomínky a návrhy.

Dále v podrobnostech viz toto stanovisko krajského úřadu, které bylo zveřejněno na elektronické úřední desce ministerstva, s jehož obsahem byli odvolatelé, stejně jako ostatní účastníci řízení rovněž seznámeni.

Lze tedy uzavřít, že příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje, neshledal požadavky odvolatelů na zrušení koordinovaného závazného stanoviska či doplnění jím formulovaných podmínek důvodnými. Rozkladová komise však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, shledala důvod námitkám odvolatelů zčásti vyhovět a do výrokové části stavebního povolení doplnit úplné znění chybějícího požadavku tohoto koordinovaného závazného stanoviska, a to konkrétně na ochranu ovzduší (viz bod č. 3 KZS). V případě druhého požadavku, týkajícího se nezahrnutí podmínky silničního správního úřadu podle zákona o pozemních komunikacích uvedené v bodě č. 9 koordinovaného závazného stanoviska, je tato námitka již bezpředmětná. A to vzhledem k tomu, že tato podmínka byla vypuštěna v rámci změny koordinovaného závazného stanoviska provedené Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 11. ledna 2022, pod č. j. KUOK 126579/2021, což je Ministerstvu dopravy známo z úřední činnosti.

10.4) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, ze dne 15. července 2020, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Magistrátu města Přerova z dne 15. července 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby jeho požadavky byly dle výše uvedeného návrhu doplněny o 1 nový bod: „c) V rámci zařízení staveníště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných všemi fyzickými a právnickými osobami, které se podílejí na realizaci stavby, a to v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství.“

Vzhledem k tomu, že námitky směřují do obsahu závazného stanoviska, požádal ministr dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, poté svým stanoviskem ze dne 9. prosince 2021, č. j. KUOK 123718/2021, neshledal námitky a návrhy odvolatelů důvodnými, a předmětné závazné stanovisko potvrdil jako zákonné a věcně správné. Rozkladová komise se s těmito závěry ztotožnila.

10.5) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerov ze dne 15. října 2020, č. j. MMPPr/209342/2020/Ta

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Magistrátu města Přerov ze dne 15. října 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby 1 požadavek závazného stanoviska byl dle jejich návrhu změněn. Odvolatelé ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly

skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ten, který ministerstvo opomnělo zahrnout (tj. že „Platnost souhlasu je stanovena na 2 roky ode dne vydání.“).

Vzhledem k tomu, že námitky směřují do obsahu závazného stanoviska, požádal ministr dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, poté svým stanoviskem ze dne 11. ledna 2022, č. j. KUOK 122377/2021, neshledal námitky a návrhy odvolatelů důvodnými, a předmětné závazné stanovisko potvrdil jako zákonné a věcně správné. Co se týče námitky ohledně opomenutí zahrnutí textu ze závazného stanoviska: „Platnost souhlasu je stanovena na 2 roky ode dne vydání.“ mezi podmínky uvedené ve výrokové části stavebního povolení, podle rozkladové komise se zde už z povahy věci nejedná o podmínku, která má něco nařizovat stavebníkovi, nýbrž jen o časovou specifikaci platnosti závazného stanoviska a jako takovou ji není třeba výslovně zahrnovat do podmínek stavebního povolení.

Rozkladová komise tak neshledala námitky odvolatelů důvodnými.

10.6) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. dubna 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk k ochraně minerálních a léčivých vod

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. dubna 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby požadavek č. 3 byl dle výše uvedeného návrhu změněn doplněním časové specifikace k předložení zpráv z hydrogeologického monitoringu. Ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které Ministerstvo dopravy opomnělo zahrnout.

Vzhledem k tomu, že námitky směřují do obsahu závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zříděl, ze dne 30. dubna 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, požádal ministr dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu příslušný nadřízený dotčený orgán – ministerstvo zdravotnictví. Ministr zdravotnictví poté svým stanoviskem ze dne 22. února 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, vyhověl námitce odvolatelů a změnil a nahradil v plném rozsahu závazné stanovisko tím, že dle návrhu odvolatelů do podmínky předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu doplnil časový údaj do 30 dní po jejich vypracování. Námitce odvolatelů tak bylo tedy vyhověno a do výrokové části stavebního povolení se tyto podmínky takto doplňují.

10.7) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. dubna 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. dubna 2017 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby dle jímí uvedených návrhů byly doplněny 2 nové požadavky: „Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.“ „Z hlediska relevance hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“ Odvolatelé ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které Ministerstvo dopravy opomnělo zahrnout.

Vzhledem k tomu, že námitky směřují do obsahu závazného stanoviska, požádal ministr dopravy podle § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu příslušný nadřízený dotčený orgán – Ministerstvo zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, poté svým stanoviskem ze dne 25. ledna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-5/OVZ,

Námitkám odvolatelů tak bylo zcela vyhověno.

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 10. dubna 2017 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i tu, kterou Ministerstvo dopravy opomnělo zahrnout.

Rozkladová komise s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, rovněž shledala důvod do výrokové části stavebního povolení doplnit úplné znění chybějících požadavků závazného stanoviska, tj. i včetně podmínek doporučujícího charakteru. Námitce odvolatelů tak bylo vyhověno.

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Drážního úřadu ze dne 30. května 2016 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které Ministerstvo dopravy opomnělo zahrnout.

Odbor drážní dopravy Ministerstva dopravy poté v závazném stanovisku ze dne 8. prosince 2021, č. j. MD-36971/2021-130/2, konstatoval, že neshledal nedostatky, které by nasvědčovaly nezákonnosti závazného stanoviska Drážního úřadu, a toto závazné stanovisko potvrdil.

Rozkladová komise s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, shledala rovněž důvod do výrokové části stavebního povolení doplnit úplné znění chybějících požadavků závazného stanoviska. Námitce odvolatelů tak bylo vyhověno.

10.10) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Státní plavební správy – pobočka Přerov ze dne 27. října 2020, č. j. 3480/PR/20

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Státní plavební správy ze dne 27. října 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Odvolatelé dále žádají, aby 2 požadavky závazného stanoviska byly dle jimi uvedených návrhů změněny. Tj. podmínka č. 3) písm. a) „Pokud bude nutné v rámci stavby provádět potřebné práce i z vodní hladiny, musí mít všechna použitá plavidla podléhající evidenci platné lodní doklady a být obsluhována způsobilými posádkami, přičemž během stavebních prací nesmí docházet k nadměrnému znečišťování vody a musí být zajištěna bezpečnost všech osob.“ A podmínka č. 39 písm. b) „V případě, že pro zajištění stavby vznikne i jen dočasná překážka v plavbě, musí být její technické provedení, označení plavebními znaky a zajištění bezpečnosti plavby projednáno v předstihu se státní plavební správou, a to nejpozději 30 dní před zahájením stavebních prací z vodní hladiny.“

Vzhledem k tomu, že námitky obsahově směřují závazného stanoviska, byl podle § 149 odst. 7 správního řádu požádán o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska příslušný nadřízený dotčený orgán – odbor vodní dopravy Ministerstva dopravy. Odbor vodní dopravy Ministerstva dopravy poté v závazném stanovisku ze dne 28. ledna 2022, č. j. MD-36907/2021-230/4, toto závazné stanovisko potvrdil.

Rozkladová komise v případě odvolatelů navrhovaného upřesnění podmínek shledala jejich důvodnost a opodstatnění ve vztahu k účelu, jehož má být dosaženo. Námitce odvolatelů bylo proto vyhověno a podmínky v podobě navrhované odvolatelů byly zakomponovány do výrokové části stavebního povolení.

10.11) Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 26. října 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020

Odvolatelé žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru ze dne 26. října 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Odvolatelé dále žádají, aby do závazného stanoviska byl zahrnut nový požadavek: „Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.“

Přestože tyto námitky vybočují z námitkové sféry odvolatelů jako dotčené veřejnosti, protože veřejný zájem na požární bezpečnosti zjevně nespadá dle stanov těchto spolků mezi účely jejich založení, a odvolatelé v případě této námitky si zjevně jen účelově vykládají ochranu přírody velmi extenzivně s obecným poukazem na zprávy z médií informující o dopravních nehodách, které se odehrály na dálnicích, jejichž následky se dotýkají stavu různých složek životního prostředí, z důvodu právní jistoty a předběžné procesní opatrnosti byl podle § 149 odst. 7 správního řádu požádán o přezkum tohoto správního aktu ve světle návrhů odvolatelů příslušný nadřízený dotčený orgán – Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky.

Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky v reakci na tuto žádost sdělilo, že dne 1. prosince 2021 nabyl účinnosti zákon č. 415/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Podle účinného znění § 40 odst. 1 zákona o požární ochraně se v návaznosti na změnu provedenou zákonem č. 415/2021 Sb. od 1. prosince 2021 u staveb kategorie 0 a I (Pozn.: což je i případ předmětné stavby) nevykonává státní požární dozor. Posouzením žádosti

MV – GR HZS ČR dospělo k závěru, že jejím předmětem je soubor staveb, které, v souladu s ustanovením § 6 a § 7 vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, jsou stavbami kategorie 0 a I. Jedná se tedy o stavby, které od 1. prosince 2021 nepodléhají výkonu státního požárního dozoru v rozsahu § 31 odst. 1 písm. b) a c) a závazné stanovisko orgánu státního požárního dozoru není v dané věci relevantní pro řízení nebo jiný postup vedený podle stavebního zákona. Žádost o přezkum závazného stanoviska ke stavbě kategorie 0 a I se na základě výše uvedeného stala bezpředmětnou.

Jinými slovy tak uvedlo, že správní akt Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje označený jako „souhlasné závazné stanovisko“ (Pozn.: Jeho obsahem je vyjádření souhlasu s předmětným stavebním záměrem bez stanovení jakýchkoliv podmínek.), nemá ve světle výše uvedeného charakter závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, nýbrž je třeba na něj nahlížet jako na jiný podklad, který není pro stavební úřad závazný. Nad rámec uvedeného sdělilo, že žádost odvolatelů na vložení jejich požadavku nemá oporu v právním řádu. Předmětem navrhované stavby v rámci předložené dokumentace je stavba pozemní komunikace dálnice a stavby s pozemní komunikací související. Podmínky požární bezpečnosti vyhlášky o technických podmínkách a normy ČSN 73 0802 se vztahují na pozemní komunikace pouze v případě návaznosti na návrh a zajištění technických podmínek požární bezpečnosti pozemních staveb a zajištění přístupové komunikace k těmto navrhovaným pozemním stavbám. Vzhledem k tomu, že předmětem předložené dokumentace není návrh pozemní stavby, při návrhu pozemní komunikace se na něj neuplatňují požadavky na přístupové komunikace podle vyhlášky o technických podmínkách a normy ČSN 73 0802. Odvolateli navrhovaný „plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů“ není předmětem návrhu podmínek požární bezpečnosti podle vyhlášky o technických podmínkách. Stavba pozemní komunikace vzhledem k jejímu charakteru nevyžaduje žádná technická opatření podle vyhlášky o technických podmínkách a navrhovaná stavba je plně v souladu s právními a technickými předpisy na úseku požární ochrany.

Námítky odvolatelů a jejich požadavek na doplnění podmínek stavebního povolení tak i s ohledem na uvedené vyjádření Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky jako vrcholného orgánu na úseku požární ochrany, neshledala rozkladová komise důvodnými.

11.) *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, zákonnosti ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 21. června 2021, č. j. MZP/2021/710/2895, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. prosince 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e. o. a zákonnosti procesu EIA v letech 1999 – 2000*

11.2) *Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. prosince 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e.o. a nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16.*

11.3) *Námítky proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu*

Odvolatelé žádají, aby ministr životního prostředí předmětné závazné stanovisko EIA ze dne 30. listopadu 2016, ve znění ze dne 30. prosince 2020, dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby závazné stanovisko EIA bylo doplněno o jejich 5 návrhů. Odvolatelé také žádají, aby 1 požadavek závazného stanoviska EIA byl dle výše uvedeného návrhu změněn. Odvolatelé ještě žádají, aby byla vypracována nová Rozptylová studie, která bude vycházet z dopravních intenzit z roku 2016 (zveřejněných v 5/2017) a provede nové výpočty koncentrací všech znečišťujících látek, zejména ročních koncentrací PM_{2,5} s přísnějším limitem od 1. ledna 2020 ve výši 20 mikrogramů na m³. V případě překročení limitů znečišťujících látek, zejména ročního limitu koncentrací PM_{2,5}, nová Rozptylová studie také navrhne konkrétní zmírňující opatření, včetně posouzení možnosti trasy dálnice v Dluhonicích oddálit o cca 150 metrů podle dvou námětů odvolatele (viz přílohy se dvěma mapami).

Stejně jako v případě spolku Voda z Tetčic – viz bod 1.8) jeho rozkladu, s ohledem na charakter těchto námítek požádal ministr dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu příslušný

nadřízený orgán o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru, ze dne 21. června 2021, č. j. MZP/2021/710/2895. Ministr dopravy poté obdržel závazné stanovisko ministryně životního prostředí, ze dne 2. května 2022, č. j. MZP/2022/430/22, jímž potvrdila: I. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k EIA ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění změny provedené závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a II. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 21. června 2021, č. j. MZP/2021/710/2895. K jednotlivým námitkám odvolatelů pak ministryně životního prostředí uvedla následující:

Jak již bylo uvedeno výše, k námitkám, které směřují k údajným nedostatkům Rozptylové studie, konstatovala, že zpřísnění limitu pro PM_{2,5} od 1. ledna 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnice hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Předmětem ověřujícího stanoviska EIA jsou pak pouze změny vlastního záměru oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA. Uvedené námitky proto zamítla jako nedůvodné.

K údajné nezákonnosti procesu EIA a nezákonnosti vydání stanoviska EIA ze dne 15. prosince 2000 a nezákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. listopadu 2016 z důvodu řádného neposouzení dalších možných variant trasy záměru uvedla, že z uváděných formulací námitky odvolatelů není dostatečně zřejmé, v čem konkrétně má spočívat údajná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. v jakém konkrétním ustanovení zákona prioritní stanovisko EIA pochybilo, či je s ním v rozporu. Stanovisko EIA z roku 2000 s podklady pro jeho vydání lze z pohledu prioritního stanoviska EIA chápat pouze jako doplňující podkladové odborné materiály pro odborné posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Z hlediska závaznosti však byly tyto podklady zkonsumovány v rámci předchozího stupně navazujícího řízení, kde také bylo možné zabývat se plněním podmínek stanoviska EIA z roku 2000. Ministerstvo však není příslušné k přezkoumávání plnění podmínek stanovisek EIA v rámci navazujících řízení, zejména pak podmínek stanoviska EIA z roku 2000, které není závazné pro předmětné navazující řízení – toto stanovisko je od účinnosti čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015Sb. zcela nevyužitelné, což bylo ostatně důvodem pro vznik nového stanoviska EIA, tj. předmětného prioritního stanoviska EIA. Jakékoliv diskuse o dalších variantách trasy záměru, které nebyly oznamovatelem předloženy, jsou z hlediska zákonných možností ministerstva jako příslušného úřadu podle zákona č. 100/2001 Sb. bezpředmětné, neboť se nelze domáhat řešení, které oznamovatel nemá v úmyslu realizovat. Uvedené námitky proto zamítla jako nedůvodné.

Námitky odvolatelů proti schváleným požadavkům prioritního stanoviska EIA – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu byly rovněž zamítnuty jako nedůvodné, přičemž v podrobnostech lze odkázat přímo na toto potvrzující závazné stanovisko, s nímž byli odvolatelé, stejně jako ostatní účastníci řízení seznámeni prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Lze tedy uzavřít, že návrhu odvolatelů bylo vyhověno v tom, že předmětná závazná stanoviska Ministerstva životního prostředí byla přezkoumána příslušným nadřízeným dotčeným orgánem – ministryní životního prostředí, avšak jejich námitky byly vyhodnoceny jako nedůvodné. Jelikož na základě podaných námitky odvolatelů nebyly shledány žádné důvody pro změnu prioritního stanoviska EIA ani ověřujícího stanoviska EIA podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, byla tato stanoviska potvrzena.

Rozkladová komise však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, shledala na základě námitky odvolatelů důvod ve výrokové části stavebního povolení doplnit do bodu 29) úplné znění chybějících požadavků závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence,

č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. listopadu 2016, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí, ze dne 30. prosince 2020, č. j. MZP/2020/430/981.

12.) *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek*

Odvolatelé žádají, aby Ministerstvo dopravy zajistilo přezkum všech zbývajících závazných stanovisek (přitom příkladmo uvedli závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. března 2017, č. j. KUOK 26155/2017, a ze dne 29. dubna 2021, č. j. KUOK 47054/2021, závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 26. října 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020, závazné stanovisko Ministerstva obrany ze dne 23. října 2020, č. j. 105451/2020-1150-OÚZ-BR MO 309324/2020-1150, závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 1. července 2020, č. j. 476/2019-120-SSU/2) dle ust. § 149 správního řádu u příslušných nadřízených orgánů, neboť se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebyla vydána v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu o jejich zákonnosti.

Jak bylo uvedeno výše s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „univerzálními ochránci“ všech možných zájmů a nemohou napadat závazná stanoviska jen z „preventivních důvodů“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. I přesto z důvodu právní jistoty a předběžné procesní opatření bylo v tomto směru odvolatelům v zásadě vyhověno, a ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu byly požádány příslušné nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, jež byly podkladem stavebního povolení.

Kromě závazných stanovisek nadřízených dotčených orgánů, které byly uvedeny již v předchozích bodech, obdržel ministr dopravy ke svým žádostem dále vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 10. prosince 2021, č. j. MZP/2021/570/17051705, k evidenci chráněných ložiskových území, potvrzující závazné stanovisko Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany ze dne 16. prosince 2021, č. j. MO 381286/2021-1150; vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 17. května 2022, č. j. MZP/2022/570/738, potvrzující závazné stanovisko ministryně životního prostředí z 16. května 2022, č. j. MZP/2021/430/1096, k souhlasu s odnětím ze ZPF; závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 20. května 2022, č. j. MD-16532/2022-930/2, vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 27. května 2022, č. j. KUOK 57245/2022, dle § 156 správního řádu ke stanovisku Natura 2000; vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 1. června 2022, č. j. KUOK 58328/2022, dle § 156 správního řádu ke koordinovanému závaznému stanovisku KU Olomouckého kraje ze dne 27. března 2017; vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 1. června 2022, č. j. KUOK 58362/2022, dle § 156 správního řádu ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje; potvrzující závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 23. června 2022, č. j. MZE-35323/2022-15111; vyjádření Ministerstva zemědělství, odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 28. června 2022, č. j. MZE-40364/2022-16231.

S těmito dokumenty byli následně odvolatelé, stejně jako ostatní účastníci řízení seznámeni prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

13.) *Absence závazných stanovisek vydaných nepodjatým Magistrátem města Přerova*

Odvolatelé žádají, aby napadené stavební povolení bylo zrušeno, neboť Ministerstvo dopravy při jeho vydání vycházelo z koordinovaného závazného stanoviska ze dne 26. října 2020 a ze závazných stanovisek ze dne 15. července 2020 a ze dne 15. října 2020, které prokazatelně vydal podjatý Magistrát města Přerova. Přestože o tom Ministerstvo dopravy vědělo z úřední činnosti, neboť příslušná usnesení Krajského úřadu v Olomouci ze dne 2. července 2021, ze dne 12. července 2021 a dvě ze dne 14. července 2021 mu byla doručena, tak v rozporu se zákonem dne 30. července 2021 vydalo napadené rozhodnutí, aniž před tím vyzvalo Ředitelství silnic a dálnic ČR o předložení náhradních podkladů.

Jak bylo podrobně uvedeno již výše, při vypořádání námítky ad 1.6) spolku Voda z Tetčic, všechny tyto tři podklady rozhodnutí (stavebního povolení) – 1 koordinované závazné stanovisko a 2 závazná stanoviska, byly postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumány Krajským úřadem Olomouckého kraje jakožto nadřízeným správním orgánem, a to s tím výsledkem, že obě napadená závazná stanoviska byla potvrzena a koordinované závazné stanovisko v jeho částech 3., 8. a 9. změněno, resp. doplněno o odůvodnění (v podrobnostech viz shora, bod 10.3). Z tohoto je pak více než zřejmé, že tyto tři podklady rozhodnutí v dané věci neabsentují, tedy existují, kdy navíc jejich zákonnost a věcná i formální správnost byla potvrzena nadřízeným správním orgánem, který se ve svém přezkumném rozhodnutí detailním způsobem zabýval i otázkou údajné/namítané podjatosti Magistrátu města Přerova ve věci vydání těchto správních aktů.

Krajským úřadem Olomouckého kraje byly tyto tři podklady rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, kdy tímto nadřízeným správním orgánem bylo mimo jiné konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle § 14 správního řádu, zabývat).

Po věcné stránce byla tato závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz přezkumné závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. ledna 2021, č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto tří správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí speciálního stavebního úřadu věcně nesprávným či nezákonným.

V žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova Ing. Petra Měřinského a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto tří závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem.

V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech třech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje); v podrobnostech dále viz výše.

Rozkladová komise tak s ohledem na výše uvedené považuje námítky odvolatelů za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že cit: „...mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. března 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

K námitkám spolku Krajina Dluhonice, které uvedl nad rámec výše uvedeného

14.) Absence přezkoumatelných důvodů pro vypořádání námítky o umístění piloty SO 209

Tato námitka byla odvolatelem vznesena v rámci ústního jednání ke stavebnímu řízení, kdy po jejím prověření bylo shledáno, že je neoprávněná, neboť u podpěry č. 16 SO 209 se nenachází žádná evidovaná vodoteč, pouze silniční příkop silnice III/01857, který zajišťuje odvodnění silnice III. třídy. Voda z příkopu je ve stávajícím stavu svedena do stávajícího propustku pod silnicí III/01857, kudy dále pokračuje do příkopu podél přilehlé železniční koridorové trati. Příkop podél sil. III/01857 a propustek pod sil. III/01857 bude i po stavbě dálnice zachován v rozsahu dle stávajícího stavu. Pilíř P 16 je situován v dostatečné vzdálenosti od zmiňovaného

propustku a jeho funkčnost nenarušuje, respektive stavba dálnice D1 0136 se tohoto propustku vůbec nedotýká.

Po formální stránce je nutno v tomto směru potvrdit závěr speciálního stavebního úřadu (prvoinstančního správního orgánu), tj. že námitka měla být uplatněna již v územním řízení, k čemuž však nedošlo, umístění pilířů (podpěr) mostu je dáno pravomocným územním rozhodnutím. Námitka je tedy jednak právně nepřipustná, kdy ji nelze řešit v rámci stavebního řízení. Současně je tato námitka po věcné stránce neopodstatněná.

Současně lze konstatovat, že projektová dokumentace předmětné dopravní stavby se rizikem přívalových srážek podrobně zabývá, a to konkrétně v místní části statutárního města Přerova – Dluhonice. Ve stávajícím stavu jsou Dluhonice ohroženy přívalovými srážkami, které dopadnou na polní pozemky severně od Dluhonic. Přirozenou svažitostí území pak tyto srážky mohou negativně ovlivnit odtokové poměry v Dluhonicích. Stavba dálnice D1 0136 však zlepšuje tento stávající stav návrhem retenčního příkopu jako SO 390 Retenční příkop km 83,60-84,95. Tento retenční příkop má za úkol retenci přívalových dešťů. Jedná se o otevřený příkop osazený příčnými překážkami ve formě zemních hrází tvořícími retenční zdrže uvnitř tohoto příkopu. Příkop je dále na vnější straně doplněn drenáží s retenčním prostorem ze štěrku, která dále posiluje retenční funkci příkopu. Voda z retenčního příkopu je postupně sváděna ke vtokovému objektu kanalizačního objektu SO 315 Hlavní sběrač „B“. Tento vtokový objekt zajistí odvedení všech povrchových srážek do kanalizace s vyústěním do Bečvy. Tímto technickým řešením, navrženým v polích nad samotnými Dluhonicemi, je vyřešena ochrana Dluhonic před přívalovými srážkami a lze konstatovat, že ve výsledku dojde ke zlepšení oproti stávajícímu stavu, kdy z polních pozemků nyní může povrchová voda vlivem svažitosti terénu pronikat až do zástavby Dluhonic. Po realizaci předmětné dopravní stavby bude takovému nežádoucímu odtoku zamezeno. Dále je nutné také podotknout (v návaznosti na mostní objekt SO 209 procházející Dluhonicemi), že odvodnění mostního objektu je řešeno kanalizací přes celou délku mostního objektu a voda je přes DUN vyústěna do řeky Bečvy, mimo zástavbu Dluhonic. Celé řešení situace bylo navíc řádně prověřeno hydrotechnickým výpočtem, kdy lze konstatovat, že k ohrožení Dluhonic – zastavěné místní části statutárního města Přerova – nedojde.

Lze tak uzavřít, že svojí povahou má námitka charakter námítky, která měla být uplatněna v územním řízení, a proto se k ní v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení nemusí přihlížet. Umístění pilířů (podpěr) mostu je již dáno pravomocným územním rozhodnutím. Rozkladová komise tak neshledala námitku odvolatele důvodnou.

15.) Absence řešení rozporu trasování dálnice přes obytnou část Přerova – Dluhonice

K této námitce je třeba uvést, že trasa posuzované dopravní stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ není předmětem vedeného stavebního řízení, z tohoto důvodu je tato námitka zcela lichá a nedůvodná. Trasa této stavby byla řešena v rámci již ukončeného územního řízení, kdy vydané pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby včetně jeho změny je pro speciální stavební úřad závazné a nelze se od něj jakkoli odchýlit, příp. posuzovat trasování řešené pozemní komunikace přes Dluhonice (obytnou místní část statutárního města Přerova), jak navrhuje odvolatel.

Tedy i tato námitka měla být uplatněna primárně v územním řízení, a proto se k ní v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení nemusí přihlížet. Rozkladová komise tak neshledala námitku odvolatele důvodnou.

V rámci vyjádření k novým podkladům ze dne 1. srpna 2022 pak oba odvolatelé shodně uvedli, že na všech svých námitkách nadále trvají a žádají, aby ministr v případě ve vyjádření blíže specifikovaných závazných stanovisek zajistil nový přezkum, a to i na základě jejich výhrad, neboť se domnívají, že mohla být z věcného i formálního hlediska vydána opět nezákonně či s nepřezkoumatelnými důvody a s nedostatečně doloženými odbornými podklady. Podobně jako v případě vyjádření spolku Voda z Tetčic, námitky odvolatelů směřující vůči potvrzujícím stanoviskům s žádostmi o jejich opětovný přezkum, byly postoupeny k vyjádření příslušným nadřízeným dotčeným orgánům.

Ministerstvo životního prostředí na tyto doplněné námitky reagovalo ve sdělení ze dne 12. října 2022, č. j. MŽP/2022/430/806. Ministerstvo životního prostředí se s těmito námitkami

zabývalo jako s podnětem k přezkumnému řízení v souladu s ustanovením § 95 odst. 6 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu, přičemž dospělo k závěru, že tento podnět není důvodný, neboť předmětná závazná stanoviska ministryně životního prostředí byla vydána v souladu s právními předpisy, a není tak žádný důvod pro jejich změnu nebo zrušení v přezkumném řízení podle ustanovení § 149 odst. 8 správního řádu.

V případě nově vydaného souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, jak bylo výše uvedeno, byl tento souhlas v podobě závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje dle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzen Ministerstvem pro místní rozvoj.

Krajský úřad Olomouckého kraje ve sdělení ze dne 2. září 2022, č. j. KUOK 86350/2022, konstatoval, že setrvává na provedených přezkumných řízeních vydaných závazných stanovisek a koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova. Zároveň je krajský úřad toho názoru, že v rámci provedených přezkumných řízení a vypořádání vznesených námitek postupoval zcela v souladu se zákonem.

Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, ve vyjádření ze dne 31. srpna 2022, č. j. MZDR 43297/2021-7/OVZ, k tomu uvedlo, že v podaných námitkách odvolatelů nebyl shledán podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci stanoviska Ministerstva zdravotnictví, neboť tito odvolatelé neuvádějí nové skutečnosti či argumenty nasvědčující nezákonnosti tohoto stanoviska a ostatně je ani prokazují.

Ministr vnitra v přípisu ze dne 4. října 2022, č. j. MV-146437-5/SO-2022, k námitkám odvolatelů uvedl, že dospěl k závěru, že trvá na znění obou napadených závazných stanovisek Ministerstva vnitra v plném rozsahu. Napadená závazná stanoviska byla vydána v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jejich změnu. A obě závazná stanoviska Ministerstva vnitra opětovně potvrdil.

Ministerstvo vnitra, generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ve svém vyjádření ze dne 11. října 2022, č. j. MV-146292-7/PO-OVL-2022, setrvalo na svém závěru, že k takovýmto závazným stanoviskům, vydaným před nabytím účinnosti zákona č. 415/2021 Sb., by správní orgány při svém rozhodování již neměly přihlížet, resp. nově by na takové dokumenty mohly hledět jako na nezávazný podklad, jenž správní orgán v rámci vlastní úvahy vyhodnotí ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, a proto v důsledku legislativní změny zákona o požární ochraně platné a účinné od 1. prosince 2021 již nemá pravomoc předmětné závazné stanovisko přezkoumat postupem podle § 149 odst. 7, resp. podle § 149 odst. 8 správního řádu.

Odvolatelé pak už jen v rámci svého vyjádření k těmto dalším podkladům zopakovali, že na svých námitkách i nadále trvají a také trvají na jejich řádném a přezkoumatelném vypořádání.

Rozkladová komise proto navrhla, aby ministr dopravy napadené rozhodnutí ministerstva podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změnil, a to z důvodu dílčí změny závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zříděl, ze dne 30. dubna 2022, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-SK, provedené a iniciované podle § 149 odst. 7 správního řádu, příslušným nadřízeným správním orgánem, stejně tak, s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, do výrokové části stavebního povolení doplnil kompletní podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů, a dále z důvodu vyhovění části námitek odvolatelů. A podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil.

Ministr dopravy na základě výše uvedených skutečností souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

Stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb. a řízení bylo vedeno rovněž v působnosti tohoto zákona.

V Praze 5. prosince 2022

Mgr. Martin Kupka
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Obecní úřad Říkovice, Říkovice 68, 751 18 Říkovice
3. Obecní úřad Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 41, 751 17 Horní Moštěnice
4. Obecní úřad Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlokoš u Přerova
5. Obecní úřad Bochoř, Náves 41, 750 02 Přerov
6. Obecní úřad Přestavlky, Přestavlky 109, 750 02 Přerov
7. Magistrát města Přerova, Bratrská 34, 750 02 Přerov

Vyvěšeno dne: 5. 12. 2022 Sejmuto dne:

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmnutí:

Ministerstvo dopravy
nábr. L. Svobody 12
110 15 Praha 1
-4-

Rozdělovník:

Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., s přihlédnutím k ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu se následujícím účastníkům řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu doručuje jednotlivě:

Žadatel:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, doručuje se prostřednictvím zmocněnce, společnosti Dopravoprojekt Brno, a.s., Kounicova 13, 602 00 Brno

Obce, na jejichž území se stavba uskutečňuje:

2. Obec Říkovice, Říkovice 68, 751 18 Říkovice
3. Obec Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 41, 751 17 Horní Moštěnice
4. Obec Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
5. Obec Bochoř, Náves 41, 750 02 Přerov
6. Statutární město Přerov, Bratrská 34, 750 02 Přerov

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. e) a f) stavebního zákona se dalším účastníkům řízení doručuje toto rozhodnutí veřejnou vyhláškou, vyvěšenou následujícím úřadem po dobu 15 dnů:

7. Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1

Ve smyslu ustanovení § 112 odst. 1 stavebního zákona se veřejná vyhláška zasílá též příslušným obecním úřadům (Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým):

8. Obecní úřad Říkovice, Říkovice 68, 751 18 Říkovice
9. Obecní úřad Horní Moštěnice, Dr. A. Stojana 41, 751 17 Horní Moštěnice
10. Obecní úřad Věžky, Věžky 17, 751 19 Vlkoš u Přerova
11. Obecní úřad Bochoř, Náves 41, 750 02 Přerov
12. Obecní úřad Přestavky, Přestavky 109, 750 02 Přerov
13. Magistrát města Přerova, Bratrská 34, 750 02 Přerov

Dotčené orgány:

14. Magistrát města Přerova, odbor stavebního úřadu a životního prostředí,
15. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství,
16. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství
17. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, územní pracoviště Přerov
18. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Olomouc, Šířava 25, Přerov
19. Drážní úřad, sekce stavební – územní odbor Olomouc
20. Státní plavební správa, pobočka Přerov
21. Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy VIII
22. Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na ŽP
23. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřidel
24. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky
25. Ministerstvo obrany, Sekce ekonomická a majetková, odbor ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury
26. Ministerstvo dopravy, odbor liniových staveb a silničního správního úřadu, - zde -

Na vědomí:

27. Ředitelství silnic a dálnic ČR
28. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde

Spis